

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

จันทร์ตน์ ยี่ริณศิริ. "ผลของการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริงที่มีต่อพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนรัตนานธิเบศร์ จังหวัดนนทบุรี". ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ,2536.

จันทร์เพ็ญ อินทร์ไชยา. "ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงต่อการลดความเครียดในขณะฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยขอนแก่น". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ัญญา ระกาพล. "ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี". วิทยานิพนธ์ปริญฎามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.

ทวี ท่อแก้วและคณะ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศรีอักษร, 2515.

นันทนา จูตั้งคะ. "การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาระดับ ป.กศ. ดัน ที่ออกฝึกสอนต่อการแก้ปัญหาในชั้นเรียนและการสร้างแบบจำลองของปัญหา (Simulation) เพื่อใช้ฝึกสอนนักศึกษาในการคิดแก้ปัญหาก่อนออกฝึกสอน". ปรินฎานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย วิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517.

นวลศิริ เปาโรหิตย์, จันทมาศ ชื่นบุญและอรทัย ชื่นเมษุขย์. จิตวิทยาพัฒนาการ กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2515.

บุญยงค์ นิสภวานิชย์. "การทดลองสอนความมีระเบียบวินัยแก่เด็กที่มีระดับพัฒนาการทางสติปัญญาต่างกันโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์". วิทยานิพนธ์ปริญฎามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

บุญเรียง ขจรศิลป์. สถิติวิจัย 1. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2513.

- พรประภา แก้วกล้า. "ผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงต่อการลดการเสพกัญชา และการเพิ่มการเห็นคุณค่าตนเองของผู้ถูกคุมความประพฤติ".
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- ไพศาล อันประเสริฐ. "การศึกษาพฤติกรรมของนิสิตปริญญาตรีสาขาประถมศึกษาที่ออกฝึกสอนต่อการแก้ปัญหาในชั้นเรียน และการสร้างแบบจำลองของปัญหา (Simulation) เพื่อใช้ฝึกสอนนิสิตนักศึกษาในการคิดแก้ปัญหาก่อนออกฝึกสอน". วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517.
- รังสิมันต์ สุนทรไชยา. "ผลของตัวแบบที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีระเบียบวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่น". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ลีรีนา เล็บครุฑ. "การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง ที่ออกฝึกสอนต่อการแก้ปัญหาในชั้นเรียนและการสร้างแบบจำลองของปัญหา (Simulation) เพื่อใช้ฝึกสอนนักศึกษาในการคิดแก้ปัญหาก่อนออกฝึกสอน". วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517.
- วรัญญา อีรธรรมมาตร. "ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มควบคุมคุณภาพในการแก้ปัญหาระเบียบวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาในห้องเรียน. แพร์พิทยา, 2521 : 97-98.
- สุชา จันท์เอมและสุรางค์ จันท์เอม. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพร์พิทยา, 2518.
- สุดถัย มุขยวงศา. "ผลของการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มโดยแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อนิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3". วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สำเริง บุญเรืองรัตน์. "การศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูในห้องเรียน". ศูนย์ศึกษา 2 (ตุลาคม - ธันวาคม 2515): 112 - 116.
- อาภา เสถียรสวัสดิ์. จิตวิทยาพัฒนาการสำหรับครู. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

- Ausubel, David P. Educational Psychology ,a Cognitive View. New York, Holt, Rinchart, 1968.
- Coopersmith, S. The Antecedent of Self-Esteem. Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press, Inc., 1981.
- Corey, Gerald. Theory and Practice of Group Counseling. Monterey, California: Brooks/Cole Publishing Company, 1982.
- . Theory and Praticce of Counseling and Psychotherapy. 3d ed California, Brooks/Cole Publishing Company, 1986.
- Curwin, R.L and Mendler A.N. The discipline book;a complete guide to school and classroom management. Virginia: Reston, 1980.
- Eaton, Merrill T., et al. "Problem Behavior in School." Journal of Education Psychology 47 (October 1956):350-351.
- Erikson, E.H. Childhood and Society. New York: W.W.Norton and Company, 1963.
- Freiberg, K.L. Human development: a life span approach. Boston: Jones and Bartlett, 1987.
- Glasser, W. Reality Therapy : A New Approach to Psychiatry. New York: Harper and Row, 1965.
- . School Without Failure. New York : Harper & Row, 1996.
- . Station of Mind. New York: Harper and Row, 1981.
- Hurlock. Child Development. 6th ed. Singapore: Mc Graw-Hill, 1984.
- Kazdin, Alan E. Single - Case Research Designs. New York : Oxford University Press, 1982.
- Lester, D.Crow and Alice Crow. Adolescent development and adjustment. New York, McGraw - Hill, 1956.

Mcbride,C.A.Connections : a discipline - based model for organizing
visual art instruction for elementary school students.

Dissertation Abstracts international 28 (March 1989):334.

Phillips,L.E.and Wiener,D.N. Discipline.Achievement and Mental Health.

New Jersey : Prentice - Hall,1972.

Schmidt,J.J. A Professional Stance for Positive Discipline Promoting

Learning. NASSP Bulletin 73 (April 1989) : 14 - 20.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนเฉลี่ย หรือ มัชฌิมเลขคณิต (Mean)

$$\text{สูตรที่ใช้ } \bar{x} = \sum x/n$$

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียน

$\sum x$ = ผลรวมค่าร้อยละของพฤติกรรมการณ์มีวินัยในชั้นเรียน

n = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. สูตรการหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต

สูตรที่ใช้

$$\text{ค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต} = \frac{A}{A + D} \times 100$$

A = ข้อมูลในช่วงเวลาที่ผู้สังเกตทั้ง 2 คน สังเกตได้ตรงกัน

D = ข้อมูลในช่วงเวลาที่ผู้สังเกตทั้ง 2 คน สังเกตได้ไม่ตรงกัน

3. สูตรการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองใช้สถิติทดสอบทีแบบ 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน

$$t_p = \frac{(\bar{X}_T - \bar{X}_C)}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

4. สูตรทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองระหว่าง 2 ช่วงเวลา ใช้สถิติทดสอบที่แบบ 2 กลุ่ม ที่สัมพันธ์กัน

$$t_d = \frac{(\bar{d})}{s_d / \sqrt{n}}$$

ภาคผนวก ข

ตารางการสังเกต

ตารางการสังเกต

สัปดาห์ที่ 1

วันจันทร์	11.20-12.00 น.	ส.ป.ช.
วันอังคาร	14.00-14.40 น.	ภาษาไทย
วันพุธ	9.30-10.10 น.	ภาษาอังกฤษ
วันพฤหัสบดี	13.10-13.50 น.	วิทยาศาสตร์
วันศุกร์	11.20-12.00 น.	คณิตศาสตร์

สัปดาห์ที่ 2

วันจันทร์	14.00-14.40 น.	อังกฤษ
วันอังคาร	8.40-9.20 น.	วิทยาศาสตร์
วันพุธ	8.40-9.20 น.	ภาษาไทย
วันพฤหัสบดี	9.30-10.10 น.	ส.ป.ช.
วันศุกร์	11.20-12.00 น.	คณิตศาสตร์

เวลา	8.40-9.30	9.30-10.20	10.30-11.20	11.20-12.10		13.10-14.00	14.00-14.50
จันทร์				ส.ป.ช.1			อังกฤษ 2
อังคาร	วิทย์ 2						ไทย 1
พุธ	ไทย 2	อังกฤษ 1					
พฤหัสบดี		ส.ป.ช. 2				วิทย์ 1	
ศุกร์				คณิต 1,2			

ตารางการสังเกตพฤติกรรมกรณีวินัยในชั้นเรียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัน-เวลา	ระยะ	ระยะก่อนทดลอง	ระยะทดลอง			ระยะติดตามผล
	วันที่สังเกต วิชา	เดือนธันวาคม-เดือนมกราคม	เดือนมกราคม-เดือนกุมภาพันธ์			เดือนกุมภาพันธ์-เดือนมีนาคม
จ. 11.20-12.00 น.	ส.ป.ช.	25	15	29	12	26
อ. 14.00-14.40 น.	ภาษาไทย	26	16	30	13	27
พ. 9.30-10.10 น.	ภาษาอังกฤษ	27	17	31	14	28
พฤ. 13.10-13.50 น.	วิทยาศาสตร์	28	18	1	15	29
ศ. 11.00-12.00 น.	คณิตศาสตร์	29	19	2	16	1
จ. 14.00-14.40 น.	ภาษาอังกฤษ	8	22	5		19
อ. 8.40-9.20 น.	วิทยาศาสตร์	9	23	6		20
พ. 8.40-9.20 น.	ภาษาไทย	10	24	7		21
พฤ. 9.30-10.10 น.	ส.ป.ช.	11	25	8		22
ศ. 11.20-12.00 น.	คณิตศาสตร์	12	26	9		23

ภาคผนวก ค

แบบสังเกตพฤติกรรม

ภาคผนวก ง

กระแสดังกล่าว

ภาคผนวก ง

กระบวนการกลุ่มการศึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง

1. กำหนดการเข้ากลุ่ม : สัปดาห์ละ 3 ครั้ง จำนวน 15 ครั้ง ครั้งละประมาณ 50 นาที โดยมีกำหนดการดังนี้

1.1	วันอังคารที่	16 มกราคม	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.2	วันพุธที่	17 มกราคม	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.3	วันศุกร์ที่	19 มกราคม	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.4	วันอังคารที่	23 มกราคม	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.5	วันพุธที่	24 มกราคม	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.6	วันศุกร์ที่	26 มกราคม	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.7	วันอังคารที่	30 มกราคม	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.8	วันพุธที่	31 มกราคม	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.9	วันศุกร์ที่	2 กุมภาพันธ์	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.10	วันอังคารที่	6 กุมภาพันธ์	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.11	วันพุธที่	7 กุมภาพันธ์	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.12	วันศุกร์ที่	9 กุมภาพันธ์	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.13	วันอังคารที่	13 กุมภาพันธ์	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.14	วันพุธที่	14 กุมภาพันธ์	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.
1.15	วันศุกร์ที่	16 กุมภาพันธ์	2539	เวลา 7.50 - 8.40 น.

2. สมาชิกกลุ่ม : นักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7 จำนวน 6 คน

3. กระแสกลุ่ม : กระแสการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง ที่ผู้วิจัยสังเกตุได้จากการประชุมกลุ่ม 15 ครั้ง ตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ มีดังนี้
ครั้งที่ 1

ผู้นำกลุ่มการศึกษาแนะนำตนเอง และกล่าวต้อนรับสมาชิกที่เข้าร่วมโปรแกรมกลุ่ม จากนั้นก็ชี้แจงวัตถุประสงค์ของกลุ่มการศึกษา โดยกลุ่มทำการตกลงที่จะพบปะกัน 15 ครั้ง

ครึ่งละประมาณ 50 นาที สัปดาห์ละ 3 วัน คือ วันอังคาร วันพุธ และวันศุกร์ เวลา 7.50 - 8.40 น. สถานที่คือ ห้องพัฒนาวิชาการ มีสมาชิกที่เข้าร่วมกลุ่ม 6 คน จากนั้นผู้นำกลุ่มการปรึกษาได้เปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ซักถามข้อสงสัยต่างๆ ซึ่งสมาชิกกลุ่มก็ให้ความสนใจซักถามเรื่องต่างๆเป็นอย่างดี สำหรับบรรยากาศกลุ่มในครั้งนี้มีความเป็นอยู่ดีแล้ว เนื่องจากเคยได้ทำหน้าที่สอนเมื่อครั้งสมาชิกกลุ่มยังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ครั้งที่ 2

ผู้นำกลุ่มการปรึกษากล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม แล้วเริ่มต้นพูดคุยกับสมาชิกกลุ่มในเรื่องทั่วไป จากนั้นจึงให้สมาชิกกลุ่มได้ร่วมกันทำกิจกรรม "ฉัน" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เกิดความเข้าใจ และคุ้นเคยกันมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมจากกิจกรรมนี้ผู้นำกลุ่มการปรึกษาจะให้สมาชิกได้เขียนเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับตัวเองแล้วให้ออกมาคุย มาเล่า ให้เพื่อนๆ สมาชิกกลุ่มได้รับฟัง บรรยากาศในตอนนี้เป็นกันเองมาก สมาชิกกลุ่มให้ความสนใจในเรื่องราวของเพื่อนสมาชิกกลุ่มกันพอสมควร มีการหยอกล้อกันอย่างสนุกสนาน

ครั้งที่ 3

ผู้นำกลุ่มการปรึกษาทักทายสมาชิกกลุ่มพูดคุยเรื่องราวต่างๆ แล้วชวนให้สมาชิกได้ทบทวนตนเองถึงสิ่งที่ได้กระทำในขณะที่เรียน โดยใช้คำถามว่า "ครูขอให้นักเรียนลองนึกถึงตนเองว่าในช่วงนี้เรียน ช่วงนี้หนึ่งๆนักเรียนทำอะไรบ้าง" ผู้นำกลุ่มใช้เวลาสมาชิกในการนึกถึงสิ่งที่ตนเองได้กระทำ และให้เขียนใส่กระดาษเปล่าไว้เพื่อให้นักเรียนได้เห็นชัดเจนถึงสิ่งที่ตนได้กระทำแล้วให้บอกเล่าแก่กลุ่ม ซึ่งสมาชิกได้บอกถึงสิ่งที่ตนกระทำในช่วงนี้ เช่น "แอบทำงานอื่น" "คุย" "วาดรูป" "แซวอาจารย์" "เล่นกับเพื่อน" เป็นต้น สมาชิกกลุ่มหลายคนบอกถึงสาเหตุที่ทำไมในช่วงนี้เรียนว่า "เบื่อ" "ง่วงนอน" "ไม่อยากเรียน ถ้าไม่เอางานอื่นขึ้นมาทำก็จะคุยหรือเล่น ซึ่งจะทำให้อาจารย์เห็นและถูกดูได้ ลูหาอะไรขึ้นมาทำเจ๊ยยๆ ไม่ได้ อาจารย์ไม่สนใจดี" และสมาชิกกลุ่มบางคนก็วิพากษ์วิจารณ์พฤติกรรมของครูผู้สอน เช่น "อาจารย์บางคนดุด่า" "อาจารย์ไม่มีเหตุผล" "อาจารย์ให้งานที่นำเบื่อ" "อาจารย์ให้งานมาก ทำไม่ทัน" ซึ่งในการเข้ากลุ่มครั้งที่ 3 นี้สมาชิกส่วนใหญ่ยังมองถึงการกระทำของตนเองว่ามีสาเหตุจากผู้อื่น

ครั้งที่ 4

สมาชิกเข้าประชุมกลุ่ม 6 คนตามปกติ ผู้นำกลุ่มการปรึกษาเริ่มต้นด้วยการทักทายพูดคุยกับสมาชิกกลุ่ม และชักชวนให้สมาชิกนึกถึงสิ่งที่คุยกันในวันศุกร์ที่ผ่านมาว่า สมาชิกกลุ่มพูด

ถึงอะไรกันบ้าง ซึ่งสมาชิกได้ช่วยกันทบทวนว่าพูดถึงสิ่งที่ตนกระทำในช่วงเรียนและพูดถึง การกระทำของครูผู้สอน ผู้นำกลุ่มจึงชวนให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันพิจารณาถึงสาเหตุที่ทำให้อาจารย์ คุนิกเรียนมาก หรือนักเรียนบางคนทำงานเสร็จไม่ทันตามกำหนดว่าควรมีสาเหตุจากอะไร ซึ่ง หลายคนบอกว่า "เป็นเพราะเราเล่นกันมาก" "คุย" แต่ก็มีสมาชิกบางคนบอกว่า "ที่จริงเราก็ ไม่คุยกันมากนักนะ แต่มันน่าเบื่อ" หรือ "เมื่อก่อนเราไม่เล่นเลย แต่ปีนี้วิชา ก.พ.อ. น่าเบื่อ ไม่สนุกเลย เราไม่อยากเรียน" สมาชิกกลุ่มคนอื่น ๆ ให้การสนับสนุนโดยบอกว่า "จริง ครับอาจารย์ เมื่อก่อนตั้งใจเรียนมากเลยครับ แต่เดี๋ยวนี้ไม่อยากเรียนเลย" และ ชนะก็บอกว่า "ผมก็ด้วยครับ เมื่อก่อนขยัน แต่เดี๋ยวนี้ไม่อยากเรียนเลย" ผู้นำกลุ่มได้เป็น ตัวแบบของการให้ความสนใจเฉพาะพฤติกรรมปัจจุบัน "ครูอยากให้พวกเราสนใจว่าพวกเรา ควรทำอะไรดีกับการเรียนในขณะนี้มากกว่านะคะ"

ครั้งที่ 5

ผู้นำกลุ่มการปรึกษาเริ่มต้นด้วยการทักทายพูดคุยกับสมาชิกในเรื่องต่างๆไปว่า หลังจาก เข้ากลุ่มการปรึกษานี้มาแล้ว 4 ครั้ง สมาชิกรู้สึกอย่างไรบ้าง "สนุกดีครับ" "ผมอยากมาทุก วันเลย" "ทำไมอาจารย์ไม่ให้มาทุกวันละครับ" ผู้นำกลุ่มได้ชี้แจงถึงสาเหตุที่ทำเช่นนั้นไม่ได้ จากนั้นผู้นำกลุ่มได้ชวนให้สมาชิกกลุ่มนึกถึงสิ่งที่ตนได้กระทำขณะ เรียนอีกครั้งว่า "วันนี้ครูจะขอ ให้นักเรียนทบทวนตนเองอีกครั้งว่าขณะ เรียนหรือในช่วงว่างเรียน นักเรียนได้ทำอะไรบ้างโดย านวันนี้ครูจะให้พวกเราทำแบบประเมินพฤติกรรมขณะเรียน (ดูภาคผนวก) ครูใช้เวลา 15 นาที ขอให้นักเรียนพิจารณาสิ่งเหล่านี้อย่างตั้งใจนะคะ" สมาชิกกลุ่มแยกย้ายกันไปทำกิจกรรมอย่าง ตั้งใจ และมีบางครั้งก็หันมาถามผู้นำกลุ่มว่า "อาจารย์ครับ ทำไมในแบบนี่จึงมีแต่สิ่งที่ไม่ ดีล่ะครับ ที่จริงผมทำอะไรที่ดีๆ อีกตั้งหลายอย่างนะครับ" ผู้นำกลุ่มจึงชี้แจงและให้สมาชิก เติมข้อความที่นักเรียนกระทำเพิ่มขึ้นได้

ครั้งที่ 6

ผู้นำกลุ่มการปรึกษาเริ่มต้นด้วยการให้สมาชิกกลุ่มบอกกล่าวถึงสิ่งที่สมาชิกได้จากการ ทำแบบประเมินพฤติกรรมขณะเรียนในครั้งนี้แล้ว ซึ่งอันดับต้นๆ ของการแสดงพฤติกรรม คือ เองงานอื่นขึ้นมาทำ วาดรูป แช่วอาจารย์ เล่นกับเพื่อน ผู้นำกลุ่มชวนให้สมาชิกกลุ่มมองถึงผลที่ เกิดขึ้นจากการแสดงพฤติกรรมเหล่านั้น

ค.ช.ต่อ : านช่วงว่างเรียน ผมชอบวาดรูปเล่น เพลินดีครับ

- ผู้นำกลุ่ม : เพลินดี
- ค.ช.ต่อ : ครับ...แต่บางทีก็ทำให้ผมไม่ได้ฟังที่อาจารย์อธิบาย
- ผู้นำกลุ่ม : การไม่ได้ฟังอาจารย์อธิบาย มีผลเสียต่อนักเรียนหรือไม่
- ค.ช.ต่อ : ก็มีบ้างครับ บางทีก็เผลอเข้าใจ ทำให้ทำการบ้านไม่ได้ ไม่มีส่งอาจารย์
- ผู้นำกลุ่ม : ไม่มีการบ้านส่งอาจารย์
- ค.ช.ต่อ : ทำให้ผมได้คะแนนน้อย และถูกดุบ่อยๆครับ อย่างวิชา ส.ป.ช. มีรายงานมากผม
ทำไม่เสร็จเลย อาจารย์ก็จะหักคะแนนผม
- ผู้นำกลุ่ม : การวาดรูปในชั่วโมงเรียนก็มีผลเสียต่อนักเรียน
- ค.ช.ต่อ : ก็มีผลเสียครับ งานไม่เสร็จ แกรมถูกดุอีกด้วยครับ

ครั้งที่ 7

ผู้นำกลุ่มการปรึกษา เริ่มต้นด้วยการทักทายสมาชิกกลุ่ม จากนั้นจึงพูดคุยกับสมาชิกถึงเรื่องพฤติกรรมต่างๆ ที่สมาชิกได้อภิปรายกันในเรื่องที่แล้วว่า พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดผลดี ผลเสียอย่างไรกับตนเองและเพื่อนๆร่วมห้อง พบว่า

- ค.ช.ต่อ : ก็จะถูกดุ หรือถูกตีครับ
- ค.ช.ต้น : มักทำคะแนนได้น้อย วิชาที่ไม่ค่อยสนใจครับ
- ค.ช.วิม : บางทีอาจารย์โกรธมาก ไม่ยอมสอนเลยครับ เพื่อนก็ว่าผมว่าเป็นต้นเหตุ
- ค.ช.ชัน : ผมชอบเอางานศิลปะมาทำในชั่วโมงอื่นครับ พออาจารย์เห็นก็ยึดไปเลย ทำให้ผมต้องทำใหม่ แยกไปเลย
- ค.ช.ตา : เวลาผมเรียนวิชา ก.พ.อ. ผมชอบเดินไปเดินมาครับ อาจารย์ก็ทำโทษให้ยืนทั้งชั่วโมงและไม่ต้องทำงาน ทำให้ไม่มีงานส่ง ไม่มีคะแนน

จากนั้นสมาชิกกลุ่มก็ช่วยกันสรุปให้เห็นว่า สิ่งที่คุณกระทำในชั่วโมงเรียนนั้นก่อให้เกิดผลเสียกับตนเอง และยังทำให้เพื่อนคนอื่นเดือดร้อนไปด้วย ผู้นำกลุ่มจึงชวนให้สมาชิกพิจารณาว่าการเป็นนักเรียนที่ดีควรปฏิบัติตนอย่างไรบ้าง ซึ่งสมาชิกก็ช่วยกันบอกว่า "ต้องตั้งใจเรียน" "ไม่เล่น" "ไม่คุย" "ไม่วาดรูป" "ไม่เอางานอื่นขึ้นมาทำ" "ไม่เดินเล่นพ่นด้วยครับ"

ครั้งที่ 8

เริ่มต้นการประชุมกลุ่มโดยการสรุปผลจากครั้งที่แล้วมา จากนั้นให้สมาชิกได้ทำกิจกรรม "แผนการปฏิบัติ เพื่อเพิ่มพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน" เพื่อช่วยให้สมาชิกได้ตระหนัก

ถึงความต้องการในการเพิ่มพฤติกรรมที่มีวินัยในชั้นเรียน กับความเป็นจริงที่ปฏิบัติว่ามีความสอดคล้องที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้หรือไม่ โดยแจกแบบฟอร์มแก่สมาชิก ให้เวลาสมาชิกสำหรับการทำกิจกรรมนี้ 20 นาที โดยเน้นให้สมาชิกเห็นถึง สิ่งที่ตนเองต้องการปรับปรุงแก้ไข มากเป็นอันดับที่ 1, 2, 3 และวิธีการที่สามารถปฏิบัติได้จริง ซึ่งสมาชิกทุกคนต่างตั้งใจในการกำหนดแผนการปฏิบัติของตนเอง

ครั้งที่ 9

ผู้นำกลุ่ม เริ่มต้นการประชุมกลุ่มโดยถามถึงกิจกรรมที่ทำในครั้งที่แล้วว่า สามารถกำหนดแผนการปฏิบัติของตนเองได้หรือไม่ ซึ่งสมาชิกแต่ละคนต่างก็เขียนแผนการของตนเอง ดังตัวอย่าง

- ด.ช. ต้น : พฤติกรรมวินัยในชั้นเรียนที่ต้องการแก้ไขเป็นอันดับ 1 คือ วาดรูปเล่น
ข้าพเจ้าต้องการแก้ไขพฤติกรรมนี้โดย ตั้งใจฟังอาจารย์และพยายามทำตามที่อาจารย์สั่ง โดยไม่นำของที่ไม่จำเป็นขึ้นมาบนโต๊ะ
- ด.ช. ต่อ : พฤติกรรมวินัยในชั้นเรียนที่ต้องการแก้ไขเป็นอันดับ 1 คือ วาดรูป
ข้าพเจ้าต้องการแก้ไขพฤติกรรมนี้โดย จะไม่หยิบกระดาษออกมาทำหรือเอางานอื่นขึ้นมาทำ
- ด.ช. ชัน : พฤติกรรมวินัยในชั้นเรียนที่ต้องการแก้ไขเป็นอันดับ 1 คือ คุยกับเพื่อน
ข้าพเจ้าต้องการแก้ไขพฤติกรรมนี้โดย ต้องตั้งใจเรียนมากกว่านี้ เลิกคุยกับเพื่อน
ผู้นำกลุ่มชวนสมาชิกให้ช่วยกันพิจารณาถึงสิ่งที่เพื่อนบอกกล่าวกับกลุ่มว่า "สิ่งที่นักเรียนได้ยินจากเพื่อน นักเรียนคิดว่าจะเพิ่มเติมหรือแสดงความคิดเห็นอย่างอื่นหรือไม่" มีเพื่อนช่วยกันพิจารณาความเป็นไปได้และให้กำลังใจ เช่น สมาชิกคนหนึ่งวางแผนการว่าจะลดการคุยกับเพื่อนให้น้อยลง โดยจะตั้งใจเรียนมากกว่านี้ และเลิกคุยกับเพื่อน ผู้นำกลุ่มและเพื่อนสมาชิกช่วยทำให้เขาได้พิจารณาว่า "ตั้งใจเรียนมากกว่านี้ จะทำอย่างไร" ดังบทสนทนา
- ผู้นำกลุ่ม : ชันวิศน์บอกว่าตั้งใจเรียนมากกว่านี้ บอกได้ไหมว่าจะทำอย่างไร
- ด.ช. ชัน : ก็ฟังเวลาที่อาจารย์พูดครับ
- ด.ช. ชนะ : แล้วถ้าอาจารย์พูดสิ่งที่น่าเบื่อหละ นายจะทำอย่างไร
- ด.ช. ชัน : เราก็จะพยายามคิดว่า มันไม่น่าเบื่อซี
- ด.ช. วิม : แต่เราว่านะ ถ้านายเบื่อมากๆ นายต้องหาสมุดขึ้นมาจดสิ่งที่อาจารย์สอน เพราะ

ถ้าขายนั่งฟังเฉยๆ นะ นายจะเบื่อ แล้วก็อาจจะไม่ฟังก็ได้...เหม่อไปเลย

ผู้นำกลุ่ม : แล้วเพื่อนคนอื่นล่ะคะ มีวิธีการที่ดีกว่าเอาสมุดขึ้นมาจิ้มคะ

ค.ช.ตา : ผมว่าเอาสมุดขึ้นมาจิ้มก็ดีนะครับ แต่ผมไม่ค่อยชอบ ผมมักใช้วิธีตั้งคำถามอาจารย์ ยิ่งถ้าเบื่อมากๆ ก็ต้องถามมากๆ เราจะได้ไม่เบื่อ แล้วยังได้ความรู้เพิ่มเติมด้วย

ผู้นำกลุ่ม : แล้วชั้นล่ะครับ คิดว่าวิธีไหนดีที่สุด

ค.ช.ชั้น : ผมคิดว่าดีทั้ง 2 อย่างครับ ผมจะลองทำดูครับ

ครั้งที่ 10

ผู้นำกลุ่มขอให้สมาชิกที่ยังไม่ได้เสนอแผนการปฏิบัติของตนเอง เสนอแผนต่อกลุ่ม มีสมาชิกช่วยกันพิจารณาความเป็นไปได้ และให้กำลังใจในการนำไปปฏิบัติ บรรยากาศกลุ่มมีทั้งการให้กำลังใจ การช่วยเหลือ การแนะนำ ดังบทสนทนา

ผู้นำกลุ่ม : ตอบออกครูว่าสิ่งที่ต้องการแก้ไข คือ การวาดรูปเล่น

ค.ช.ต่อ : ครับ ผมชอบวาดรูปครับ แต่ก็พยายามไม่วาดในชั่วโมงเรียนครับ

ผู้นำกลุ่ม : ต่อจะไม่วาดรูปในชั่วโมงเรียน

ค.ช.ต่อ : ครับ แต่ผมก็ไม่รู้ว่าจะทำได้แค่ไหน

ค.ช.วิม : แต่เรานายทำได้นะ ถ้านายพยายาม

ค.ช.ตา : แล้วนายคิดว่านายจะห้ามตัวเองอย่างไร

ค.ช.ต่อ : เราจะไม่เอากะดาษ หรือดินสอ มาวางไว้บนโต๊ะเลย

ค.ช.ตา : เราก็ว่าดีนะ ถ้าไม่มีกระดาษหรือดินสออยู่นมือ นายก็คงลดการวาดรูปลงได้

ซึ่งจากบทสนทนาดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่า สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความตั้งใจในการที่จะพัฒนาตนเอง มีการให้กำลังใจ และแนวที่ตนเอง เคยปฏิบัติแล้ว ได้ผลแต่เพื่อนสมาชิก ซึ่งจะทำให้สมาชิกนั้นมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามแผนการของตน

ครั้งที่ 11

จากการเข้ากลุ่มการปรึกษานี้ครั้งที่แล้ว สมาชิกได้กำหนดแผนการปฏิบัติ เพื่อเพิ่มพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของตนเรียบร้อยแล้ว โดยมีเพื่อนสมาชิกให้กำลังใจ การช่วยเหลือ และคำแนะนำ จนทำให้เกิดความมั่นใจในสิ่งที่ตนวางแผน และมีความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จให้ได้ ในครั้งนี้ผู้นำกลุ่มได้ให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคน เขียนหนังสือสัญญา (ดูภาคผนวก) เพื่อเป็นการแสดงความมุ่งมั่นว่าจะแก้ไข เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ครั้งที่ 12

ผู้นำกลุ่ม เริ่มกลุ่มโดยการขอให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคนได้รายงานผลการปฏิบัติของตนตามที่ได้วางแผนการปฏิบัติและได้เสนอให้เพื่อนสมาชิกกลุ่มได้ฟังแล้ว พบว่า สมาชิกบางคนสามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ได้ เช่น ค.ช.ต้น "ผมวาดรูปน้อยลงแล้วครับ และจดงานได้ทันมากขึ้น" ค.ช.ชนะ "ผมรู้สึกว่าคุณมีความรับผิดชอบในการทำงานมากขึ้น คุณใช้เวลาเรียนน้อยลง" แต่ก็มีสมาชิกบางคนไม่สามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ได้ เช่น

ชั้น : ผมยังคงคุยกับเพื่อนในช่วงเวลาว่างเรียนอยู่เลยครับ

ผู้นำกลุ่ม : ชั้นยังคงคุยอยู่

ค.ช.ตา : คุยมากด้วยครับอาจารย์ วันนั้นในวิชาวิทยาศาสตร์ ชินวิทย์ยังถูกทำโทษเลยครับ เพราะคุยเสียงดัง

ชั้น : ก็เพื่อนเขาแกล้งผมนี่ครับ ผมเลยต้องพูดกันให้รู้เรื่อง...แต่พอดีเสียงดังไปหน่อย อาจารย์เลยได้ยิน

ค.ช.ตา : นายอย่ามาแก้ตัวเลย นายคุยตลอดนั่นแหละ

ผู้นำกลุ่มได้แสดงตนเป็นแบบอย่างที่จะไม่สนใจในข้อแก้ตัวของสมาชิก แต่จะชี้ให้เห็นถึงการปฏิบัติต่อไป

ผู้นำกลุ่ม : ชั้นคิดว่าเป็นการยากที่ตนจะลดการคุยในช่วงเวลาว่างเรียนลงได้

ชั้น : ผมว่าผมทำได้ครับ ผมจะพยายามไม่สนใจถ้าเพื่อนๆ ชวนผมคุย ผมจะพยายามฟังอาจารย์อธิบาย และทำงานของผมไป

ผู้นำกลุ่ม : ครูคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุด และขอเป็นกำลังใจให้ชั้นทำได้ตามที่ตัวเองตั้งใจจะ

ค.ช.ตา : เราก็หวังว่านายจะทำได้นะ...ชั้น

ครั้งที่ 13

ผู้นำกลุ่ม เริ่มต้นกลุ่มด้วยการขอให้สมาชิกรายงานผลการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ พบว่า สมาชิกกลุ่มสามารถปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ได้ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ทั้งหมดก็ตาม เช่น

ค.ช.ตา : ผมว่าผมเปลี่ยนตัวเองได้ครับ ผมตอบคำถามอาจารย์ได้โดยผมยกมือขึ้นตอบถูก แสดงว่าผมมีความรับผิดชอบในการเรียนในห้องเรียน และผมประทับใจมากที่ผมเรียนเก่งขึ้น

ค.ช.วิม : ตอนนั้นในช่วงเรียน ผมไม่เอางานอื่นขึ้นมาแล้วครับ ตอนแรกผมคิดว่ามันจะยากนะที่ห้ามตัวเอง แต่ตอนนั้นผมคิดว่าผมทำได้

หลังจากนั้นผู้นำกลุ่มได้สอบถามถึงอุปสรรคที่เกิดขึ้น ซึ่งทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามแผนได้ สมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า "มันไม่มีอุปสรรคอะไรหรอกครับ มีแต่จะเพลอตัวคุยเล่นหรือทำงานอย่างอื่น" "แต่พวกเราก็พยายามอยู่นะครับ"

ผู้นำกลุ่มให้กำลังใจแก่สมาชิกกลุ่มในการที่จะปฏิบัติตามแผนการต่อไป

ครั้งที่ 14

เริ่มต้นกลุ่มด้วยการรายงานความคืบหน้าในการปฏิบัติตามแผน มีสมาชิกกลุ่มคนหนึ่งรู้สึกภาคภูมิใจกับการปรับปรุงตัวเอง โดยกล่าวว่า "เดี๋ยวนี้อาจารย์ชมผมด้วยครับว่าขยันเรียนมากขึ้น และส่งการบ้านได้ครบตามกำหนด ผมรู้สึกดีใจมากครับและตั้งใจจะปฏิบัติต่อไปเรื่อย ๆ" "ผมก็เพิ่งรู้ครับ ผมทำได้ถ้าผมตั้งใจจริง" "ที่จริงมันก็ไม่ยากเท่าไรหรอกถ้าจะทำได้" ผู้นำกลุ่มกล่าวแสดงความยินดีกับสิ่งที่สมาชิกกระทำและได้ชวนให้สมาชิกช่วยกันปฏิบัติตามแผนการลำดับที่ 2 ต่อไป โดยกล่าวว่า "ครูรู้สึกดีใจ และภาคภูมิใจแทนนักเรียน ที่นักเรียนสามารถปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ได้ ครูขอให้นักเรียนลองมาพิจารณาถึงเหตุการณ์ที่เราต้องการแก้ไข เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ต่อไป" ซึ่งสมาชิกก็พร้อมที่จะปฏิบัติต่อไป

ครั้งที่ 15

ครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้ายสำหรับกลุ่มการศึกษา เมื่อสมาชิกมาพร้อมกันทั้ง 6 คนแล้ว ผู้นำกลุ่มถามถึงความคืบหน้าในการปฏิบัติตามแผน ซึ่งสมาชิกก็สามารถปฏิบัติตามแผนได้ดีขึ้น และสัญญาว่าจะปฏิบัติเช่นนี้ต่อไป ผู้นำกลุ่มกล่าวสรุปและให้กำลังใจสมาชิกกลุ่มในการที่จะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้อันการเข้าร่วมกลุ่มครั้งนี้ไปใช้ เพื่อพัฒนาตนเองต่อไป

ภาคผนวก จ

กิจกรรมที่ใช้ในการทดลอง

กิจกรรมที่ 1

"ฉัน"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาสัมพันธภาพในสมาชิก
2. เพื่อให้สมาชิกได้มีโอกาสสำรวจตนเองและทำความเข้าใจกับผู้อื่น
3. เพื่อให้สมาชิกมองเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น

วิธีการ

1. แจกกระดาษคำถามที่เกี่ยวกับตัวสมาชิก ให้แต่ละคนสำรวจตนเองและตอบคำถามโดยสังเขป ภายในเวลา 20 นาที
2. ให้สมาชิกแต่ละคนเล่าเกี่ยวกับตนเอง ตามหัวข้อที่ตอบคำถามไว้แล้วโดยละเอียด และเปิดโอกาสให้สมาชิกคนอื่นๆ ชักถาม
3. เมื่อทุกคนเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเองแล้ว ให้กลุ่มช่วยกันสรุปความรู้สึกที่ได้รับจากการที่ได้เป็นผู้เล่าและการรับฟังผู้อื่น

อุปกรณ์

1. กระดาษคำถามเกี่ยวกับตัวสมาชิก 9 ข้อ
2. ปากกาหรือดินสอ

โปรดบันทึกข้อมูลของนักเรียนอย่างสังเขป ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ที่มา (เกิดที่ไหน ครอบครัว).....
.....
.....
2. ชีวิตที่เป็นอยู่ปัจจุบัน (สบาย ลำบาก เหงา สนุก ฯลฯ อย่างไร)
.....
.....
3. เหตุการณ์ประทับใจที่เคยพบ
.....
.....
4. สิ่งที่ยากจะได้จากคนรอบข้าง (พ่อ แม่ พี่ น้อง เพื่อน ฯลฯ)
.....
.....
5. สิ่งทีกลัวในการอยู่กับผู้อื่น
.....
.....
6. สิ่งที่ชอบ/พอใจในตนเอง (ท่าทาง ลักษณะนิสัย ฯลฯ)
.....
.....
7. ความภูมิใจ/ความสำเร็จ
.....
.....
8. สิ่งทีคิดแก้ไข/ปรับปรุง
.....
.....
9. สิ่งทีมีให้เพื่อนๆเสมอ
.....
.....

กิจกรรมที่ 2
"การสำรวจพฤติกรรมขณะเรียน"

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสำรวจพฤติกรรมของตนเองว่าทำอะไรบ้างขณะเรียน

วิธีการ

1. แจกกระดาษเปล่าให้สมาชิก
2. ให้สมาชิกสำรวจพฤติกรรมของตนเองว่าทำอะไรบ้างในขณะเรียน
3. สมาชิกกลุ่มร่วมอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมในขณะเรียน

อุปกรณ์

1. กระดาษเปล่า
2. ปากกา หรือดินสอ

กิจกรรมที่ 3

"การประเมินพฤติกรรมขณะเรียน"

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิกประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ทำในขณะเรียนว่าทำพฤติกรรมอะไรมากที่สุดไปหาพฤติกรรมที่ทำน้อยที่สุด

วิธีการ

1. แจกแบบประเมินพฤติกรรมขณะเรียน
2. ให้สมาชิกประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ทำในขณะเรียน
3. สมาชิกกลุ่มร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ทำ

อุปกรณ์

1. แบบประเมินพฤติกรรมขณะเรียน
2. ปากกา หรือดินสอ

แบบประเมินพฤติกรรมขณะเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนจัดอันดับพฤติกรรมที่ทําขณะเรียนของตนเองตามความจริง จากพฤติกรรม
ที่เกิดมากที่สุดไปหาพฤติกรรมที่เกิดน้อยที่สุด

<u>อันดับ</u>	<u>พฤติกรรมที่ทําขณะเรียน</u>
.....	วาดรูป
.....	ฟังอาจารย์อธิบาย
.....	เล่นกับเพื่อน
.....	แซวอาจารย์
.....	เอางานอื่นขึ้นมาทํา
.....	เหม่อลอย
.....	แก้งเพื่อน
.....	ตอบคำถามอาจารย์
.....	ทํางานตามที่ได้รับมอบหมาย

กิจกรรมที่ 4

"การกำหนดแผนการปฏิบัติ"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ฝึกการกำหนดแผนการปฏิบัติที่วางอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงและความเป็นไปได้
2. เพื่อกำหนดวิธีการและแนวทางไปสู่แผนการในการเพิ่มพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน
3. เพื่อฝึกสมาชิกในการกำหนดพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับตนเอง

วิธีการ

1. แจกแบบฟอร์มแผนการปฏิบัติเพื่อเพิ่มพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน
2. ใช้เวลา 20 นาที เพื่อให้สมาชิกได้สำรวจตนเองและกำหนดแผนการปฏิบัติที่มีแบบฟอร์ม
3. เมื่อทุกคนเขียนแผนการปฏิบัติของตนเสร็จแล้วให้สมาชิกกลุ่มเล่าให้กลุ่มทราบและช่วยกันพิจารณาแผนการปฏิบัติของแต่ละคน
4. เมื่อพิจารณาแผนการที่กำหนดไว้จนเป็นที่พอใจของตนเองและกลุ่มแล้วสมาชิกจะนำแผนการไปปฏิบัติต่อไป

อุปกรณ์

1. แบบฟอร์มแผนการปฏิบัติเพื่อเพิ่มพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน
2. ปากกา หรือดินสอ

แผนการปฏิบัติเพื่อเพิ่มพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน

1. พฤติกรรมวินัยในชั้นเรียนที่ต้องการแก้ไขเป็นอันดับ 1 คือ.....
.....
ข้าพเจ้าจะแก้ไขพฤติกรรมนี้โดย.....
.....
.....

2. พฤติกรรมวินัยในชั้นเรียนที่ต้องการแก้ไขเป็นอันดับ 2 คือ.....
.....
ข้าพเจ้าจะแก้ไขพฤติกรรมนี้โดย.....
.....
.....

3. พฤติกรรมวินัยในชั้นเรียนที่ต้องการแก้ไขเป็นอันดับ 3 คือ.....
.....
ข้าพเจ้าจะแก้ไขพฤติกรรมนี้โดย.....
.....
.....

หนังสือสัญญา

เขียนที่ .....

วันที่ ... เดือน .... พ.ศ.....

ข้าพเจ้าชื่อ ..... นามสกุล .....

ขอให้สัญญาว่า จะปฏิบัติตนเพื่อเพิ่มพูนสติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน ดังต่อไปนี้

ลงชื่อ ..... ผู้ให้สัญญา

(ผู้รับคำปรึกษา)

ลงชื่อ ..... พยาน

(ผู้ให้คำปรึกษา)

ภาคผนวก ฉ

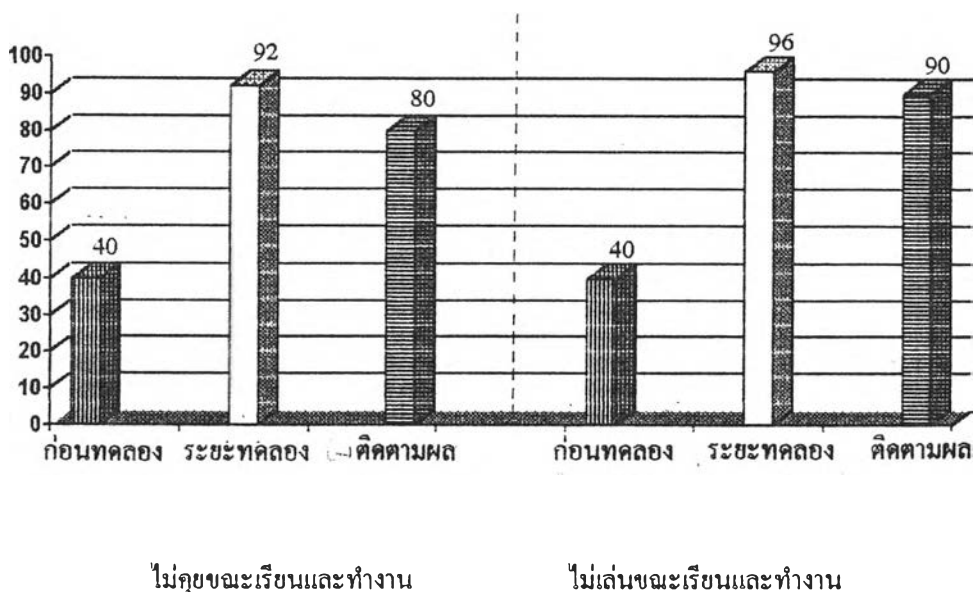
ตารางแสดงจำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมและกราฟ
แสดงค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน
ของนักเรียนเป็นรายบุคคล

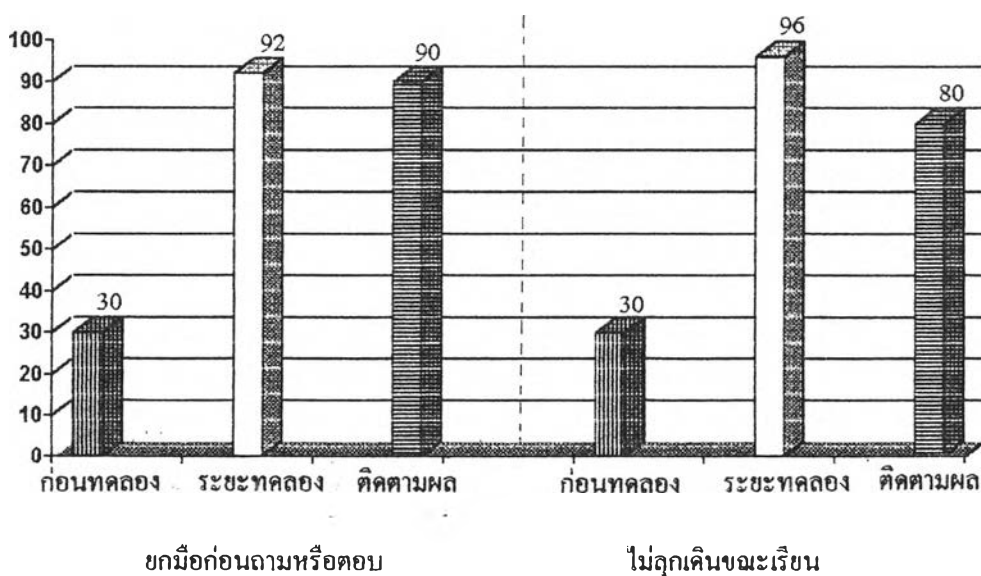

ภาพที่ 1 ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 จำแนกตามพฤติกรรมในระย่ก่อนการทดลอง ระย่ทดลอง และระย่ติดตามผล ของ
 นักเรียนกลุ่มทดลอง คนที่ 1

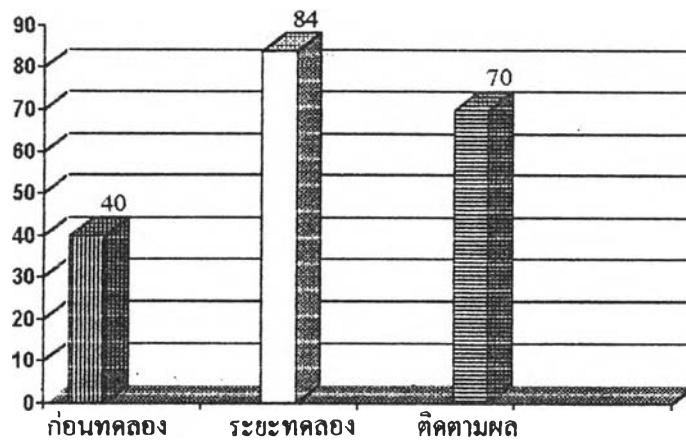
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

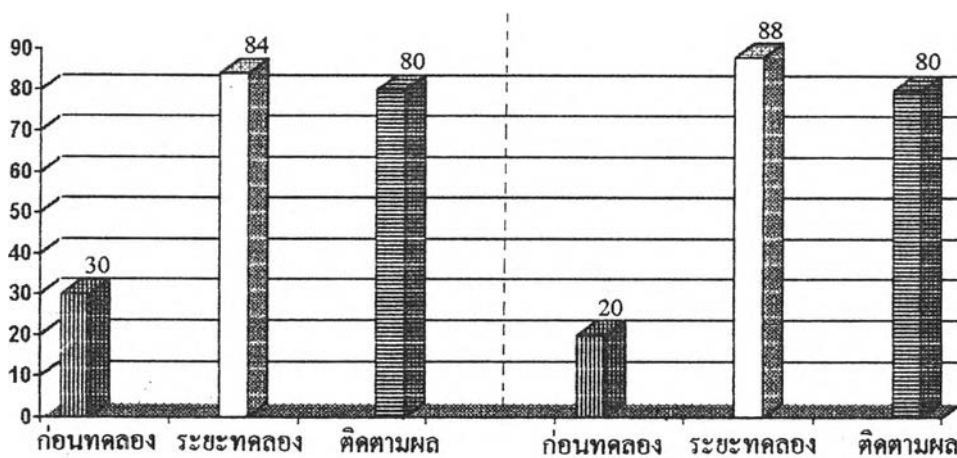
ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ

จากภาพที่ 1 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนกลุ่มทดลองคนที่ 1 พบว่า ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนทุกพฤติกรรม ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลองและระยะติดตามผล โดยที่ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่เล่นขณะเรียนและทำงานและไม่ลุกเดินขณะเรียนมีค่าสูงสุด (ร้อยละ 96) ส่วนค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำมีค่าต่ำสุด (ร้อยละ 84)

ภาพที่ 2 ค่าร้อยละของพฤติกรรมกรมามีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 จำแนกตามพฤติกรรมในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่ม
 ทดลอง คนที่ 2

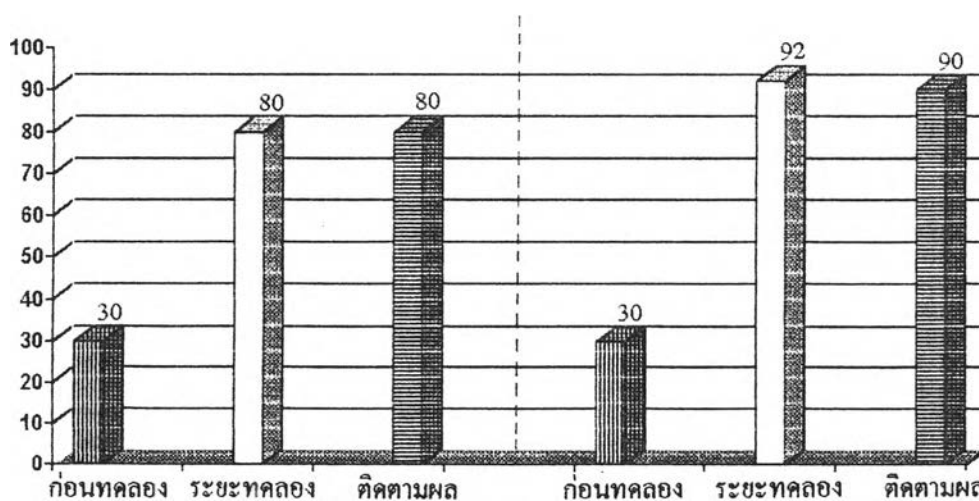
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและทำงาน

ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

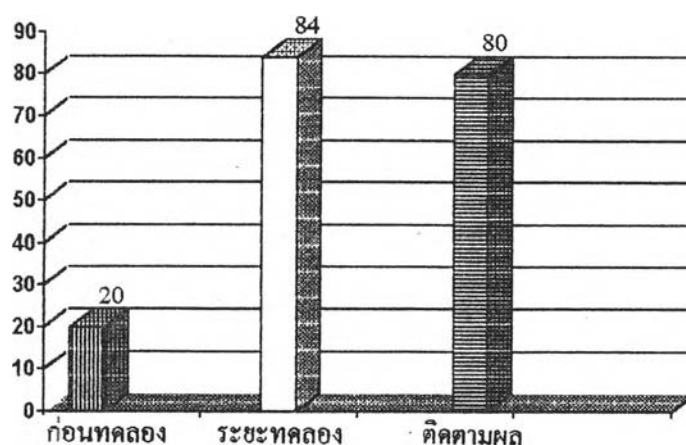
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ยกมือก่อนถามหรือตอบ

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำ

จากภาพที่ 2 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนกลุ่มทดลองคนที่ 2 พบว่า ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำนวน 4 พฤติกรรม ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลองและระยะติดตามผล ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและทำงาน

ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

ไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำ

โดยที่ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่ลุกเดินขณะเรียนมีค่าสูงสุด (ร้อยละ 92) ส่วนค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่คุยขณะเรียนและทำงาน พฤติกรรมไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำมีค่าต่ำสุด (ร้อยละ 84)

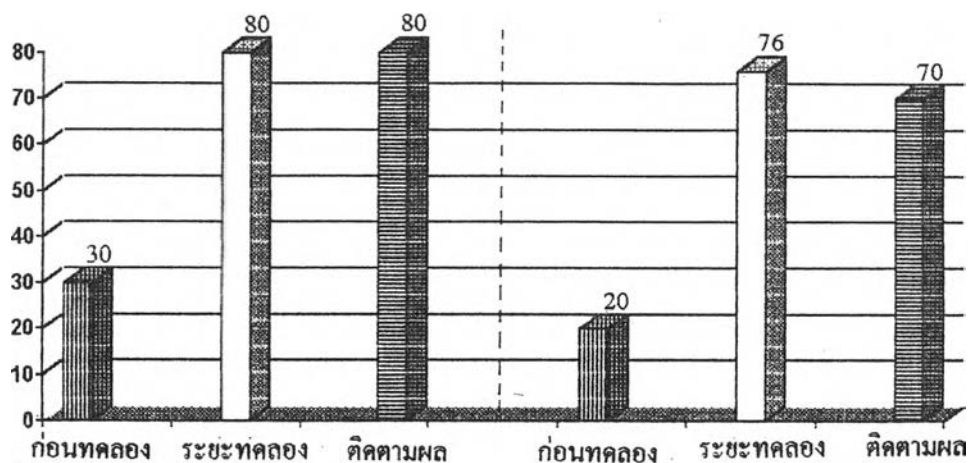
สำหรับค่าร้อยละของพฤติกรรมยกมือก่อนถามหรือตอบ ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าในระยะก่อนทดลอง ส่วนในระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะทดลอง

ตารางที่ 3 จำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมและค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนตามพฤติกรรมและรายบุคคล ในระลอกทดลอง ระลอกสอง และระลอกสามของนักเรียน
กลุ่มทดลอง คนที่ 3

ระดับ พฤติกรรม	ระลอกการทดลอง										ระลอกสอง																									ระลอกสาม													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ร้อยละ	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	ร้อยละ	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	ร้อยละ	
ไม่ชอบ เรียน/ทำงาน	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	30	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	80	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	80	
ไม่เล่น เรียน/ทำงาน	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	20	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	76	1	1	0	1	1	0	1	1	1	0	70	
สกปรก ภาพหรือตอบ	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	40	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	92	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	90	
ไม่สนใจ เรียน	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	30	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	88	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	80
ไม่ทำงาน สนทนา	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	20	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	0	72	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	70	

ภาพที่ 3 ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามพฤติกรรมในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลอง คนที่ 3

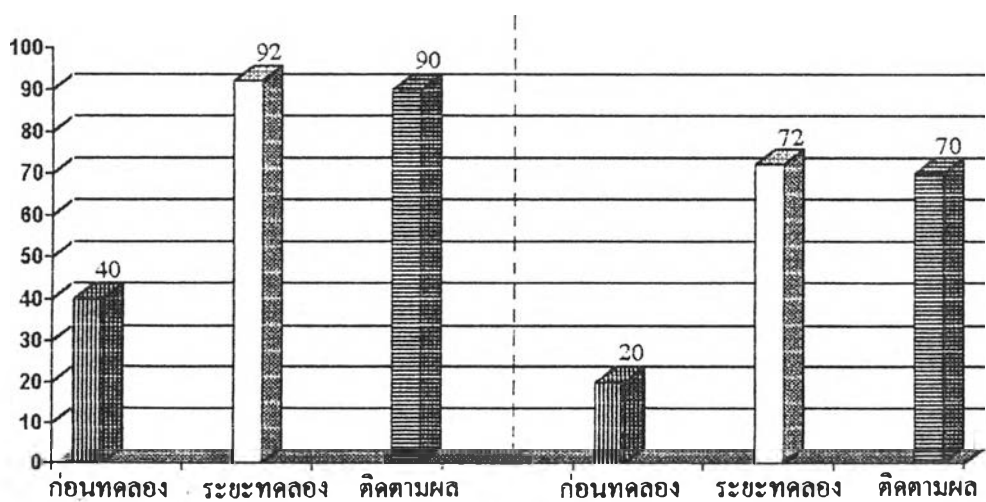
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและทำงาน

ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

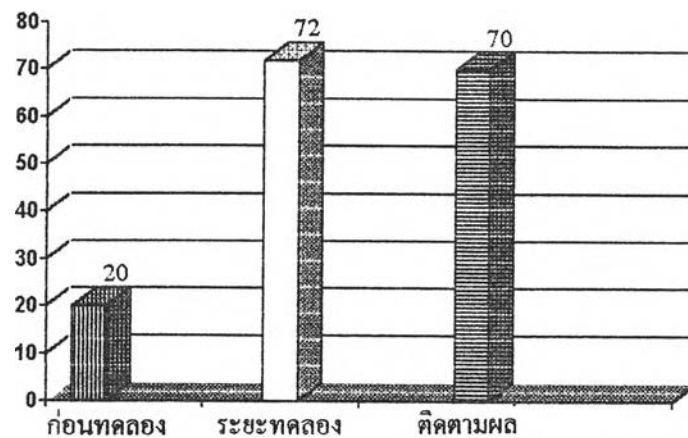
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ยกมือก่อนถามหรือตอบ

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำ

จากภาพที่ 3 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มทดลองคนที่ 3 พบว่า ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำนวน 4 พฤติกรรม ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลองและระยะติดตามผล ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

ยกมือก่อนถามหรือตอบ

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

ไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำ

โดยที่ค่าร้อยละของพฤติกรรมยกมือก่อนถามหรือตอบมีค่าสูงสุด (ร้อยละ 92) ส่วนค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่ลุกเดินขณะเรียน พฤติกรรมไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำ มีค่าต่ำสุด (ร้อยละ 72)

สำหรับค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่คุยขณะเรียนและทำงาน ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง ส่วนในระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะทดลอง

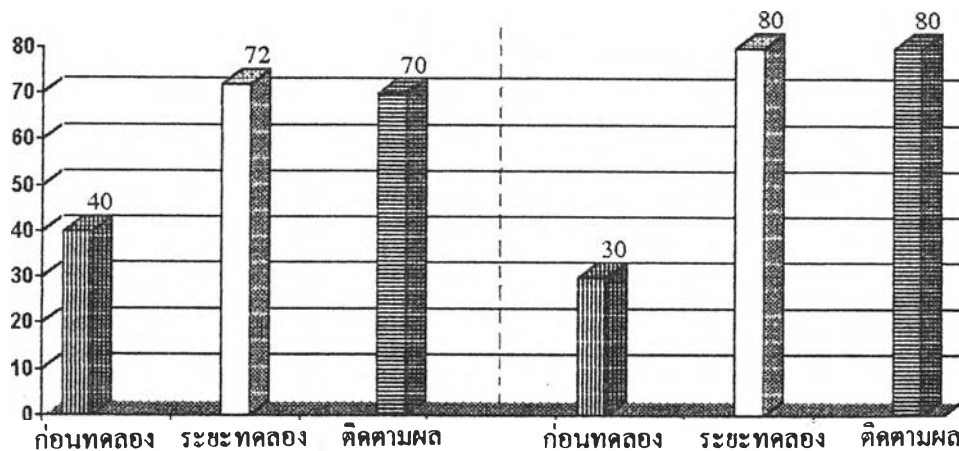

ตารางที่ 4 จำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมและค่าร้อยละของพฤติกรรมรวมไว้ในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนสามพฤติกรรมและรายบุคคล ในระลอกทดลอง ระลอกผล และระลอกติดตามของนักเรียน
 กลุ่มทดลอง คนที่ 4

ระดับ พฤติกรรม	ระลอกทดลอง										ระลอกผล																									ติดตามผล												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ร้อยละ	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	ร้อยละ	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	ร้อยละ
ไม่คุยขณะ เรียน/ทำงาน	0	0	1	0	1	1	1	0	0	0	40	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	72	1	1	1	1	0	0	1	1	1	0	70
ไม่เดินขณะ เรียน/ทำงาน	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	30	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	80	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	80
สกนก่อน ถามหรือตอบ	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	30	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	0	80	0	1	1	1	1	0	1	1	1	1	80
ไม่ลุกเดิน ขณะเรียน	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	20	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	1	1	1	72	1	1	1	1	0	0	0	1	1	0	60
ไม่ทำงาน สนทนากับ	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	30	0	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	92	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	90

ภาพที่ 4 ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 จำแนกตามพฤติกรรมในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่ม
 ทดลอง คนที่ 4

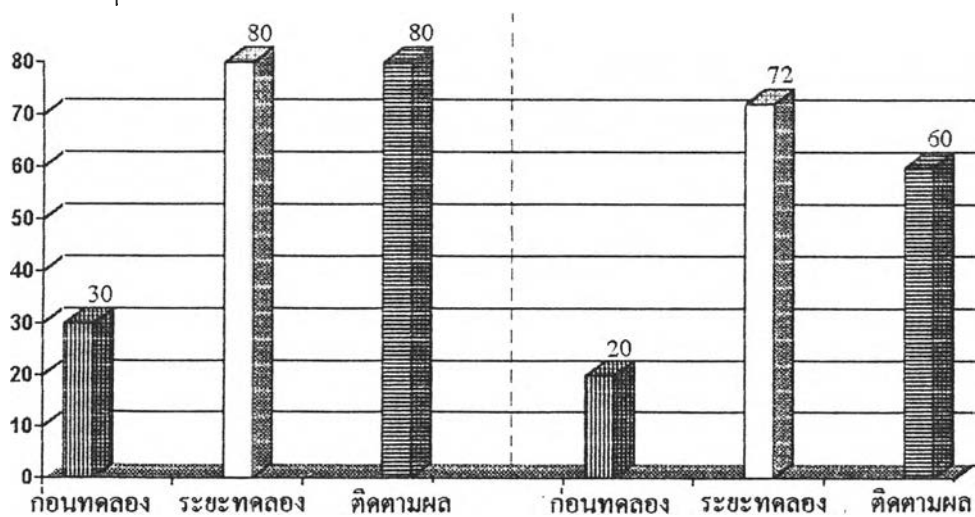
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและทำงาน

ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

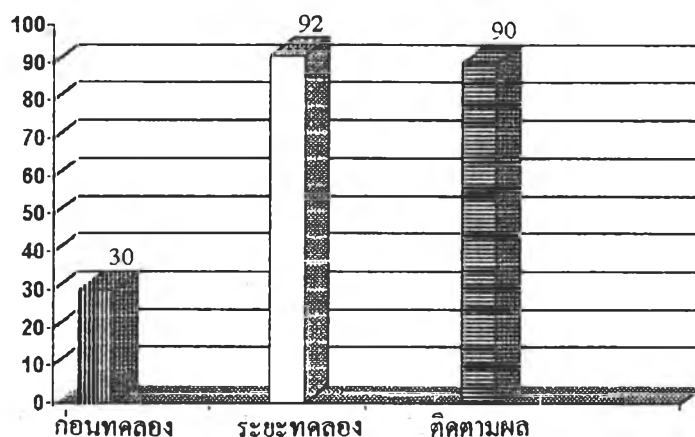
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ขมมือก่อนถามหรือตอบ

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ

จากภาพที่ 4 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะเวลาทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มทดลองคนที่ 4 พบว่าค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำนวน 3 พฤติกรรม ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลองและระยะติดตามผล ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่คุยขณะ เรียนและทำงาน

ไม่ลุกเดินขณะ เรียน

ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ

โดยที่ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ มีค่าสูงสุด (ร้อยละ 92) ส่วนค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่คุยขณะ เรียนและทำงาน พฤติกรรมไม่ลุกเดินขณะเรียนมีค่าต่ำสุด (ร้อยละ 72)

สำหรับค่าร้อยละของพฤติกรรมในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง ส่วนระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะทดลอง ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่เล่นขณะ เรียนและทำงาน

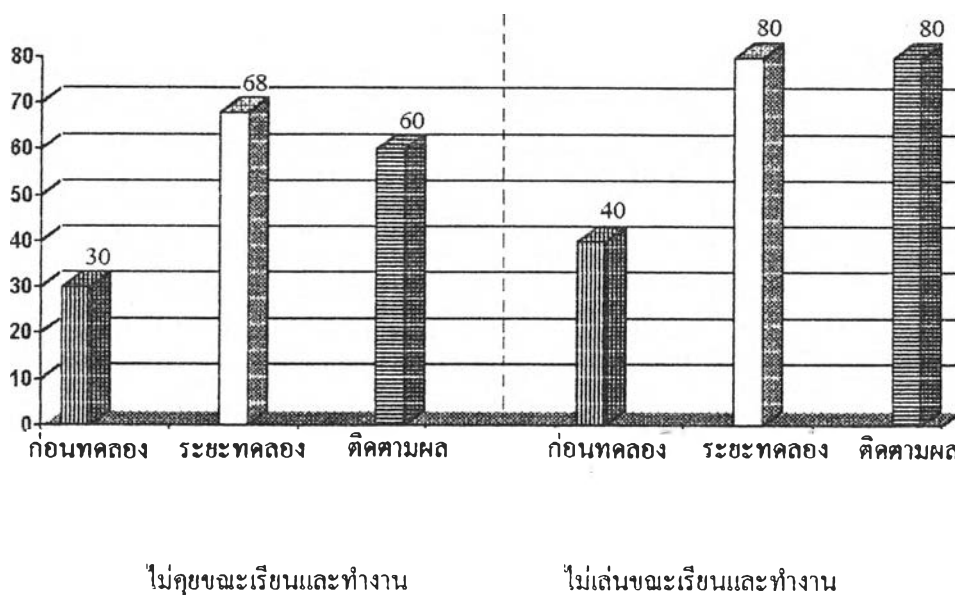
ยกมือก่อนถามหรือตอบ

ตารางที่ 5 จำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมและค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนตามพฤติกรรมและรายบุคคล ในระลอกทดลอง ระลอกคดลอง และระลอกติดตามผลของนักเรียน
 กลุ่มทดลอง คนที่ 5

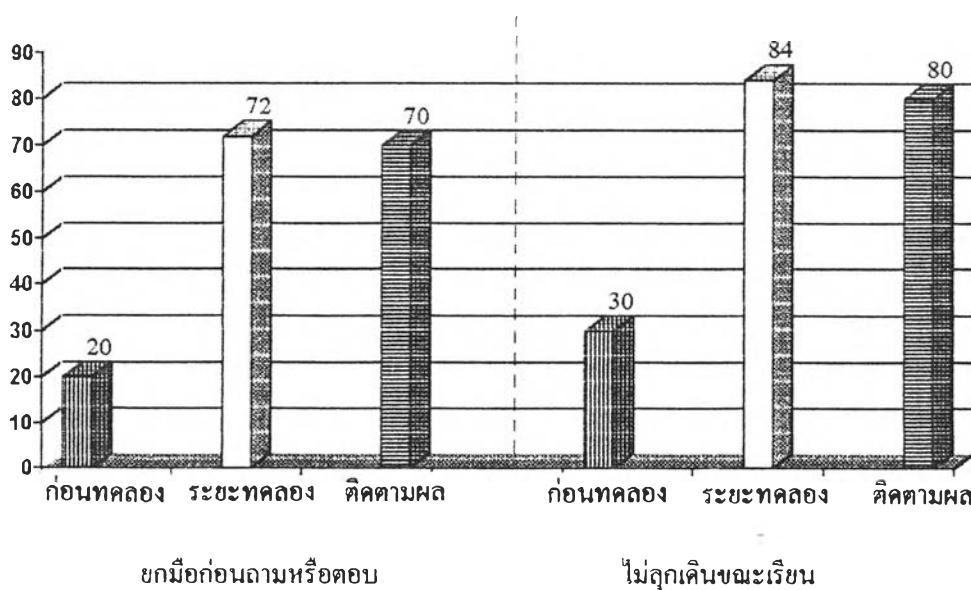
ระยะ	ระลอกการทดลอง										ระลอกคดลอง																									ติดตามผล															
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ร้อยละ	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	ร้อยละ	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	ร้อยละ			
พฤติกรรม ผู้ดูแล	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	30	0	0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	68	1	1	1	1	0	0	1	1	0	0	60
ไม่เล่น เรียน/ทำงาน	1	0	0	0	1	0	0	1	1	0	40	1	1	0	1	0	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	80	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	80		
สกปรก ตามหรือสกปรก	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	20	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	72	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	70		
ไม่เอา ชนะเรียน	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	30	1	1	1	0	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	84	1	1	1	1	1	1	1	1	0	0	80		
ไม่ทำงาน เล่นมาทำ	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	20	1	0	1	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	1	72	1	1	1	1	1	1	0	0	1	0	70		

ภาพที่ 5 ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
จำแนกตามพฤติกรรมในระลอกก่อนการทดลอง ระลอกทดลอง และระลอกติดตามผลของนักเรียนกลุ่ม
ทดลอง คนที่ 5

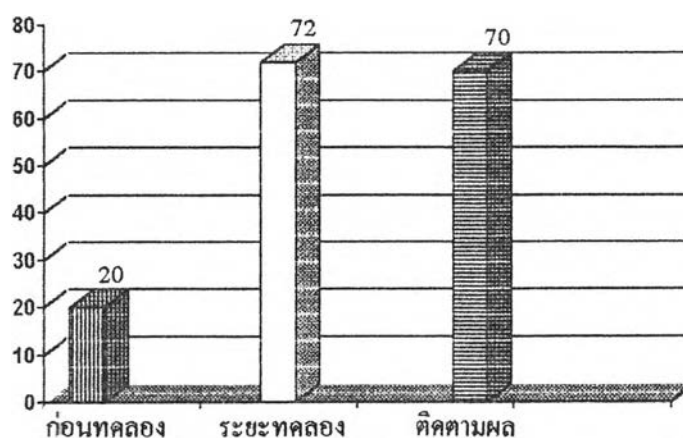
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ

จากภาพที่ 5 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะเวลาทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มทดลองคนที่ 5 พบว่าค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำนวน 4 พฤติกรรม ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลองและระยะติดตามผล ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและทำงาน

ยกมือก่อนถามหรือตอบ

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ

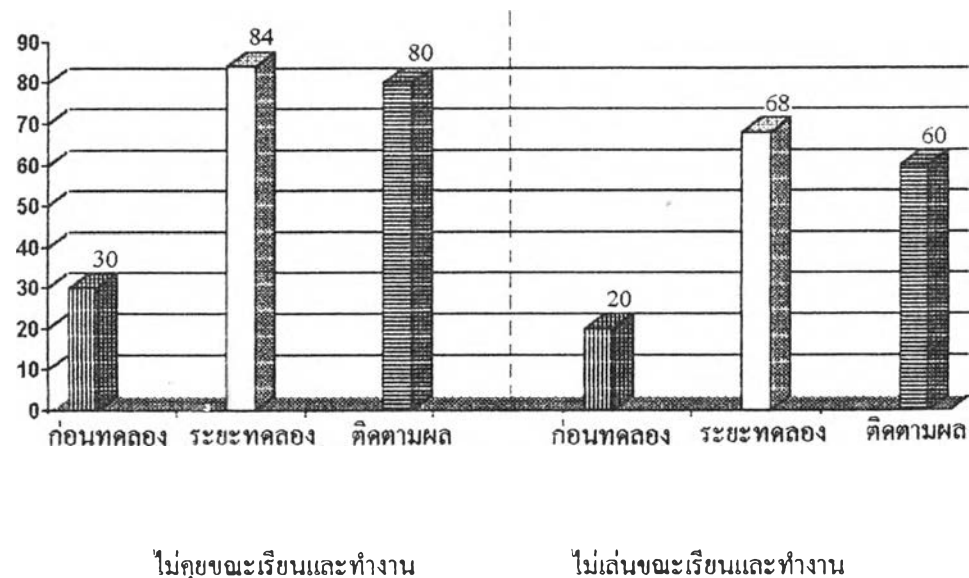
โดยที่ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่ลุกเดินขณะเรียนมีค่าสูงสุด (ร้อยละ 84) ส่วนค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่คุยขณะเรียนและทำงานมีค่าต่ำสุด (ร้อยละ 68)

สำหรับค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน ในระยะทดลอง มีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง ส่วนในระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะทดลอง

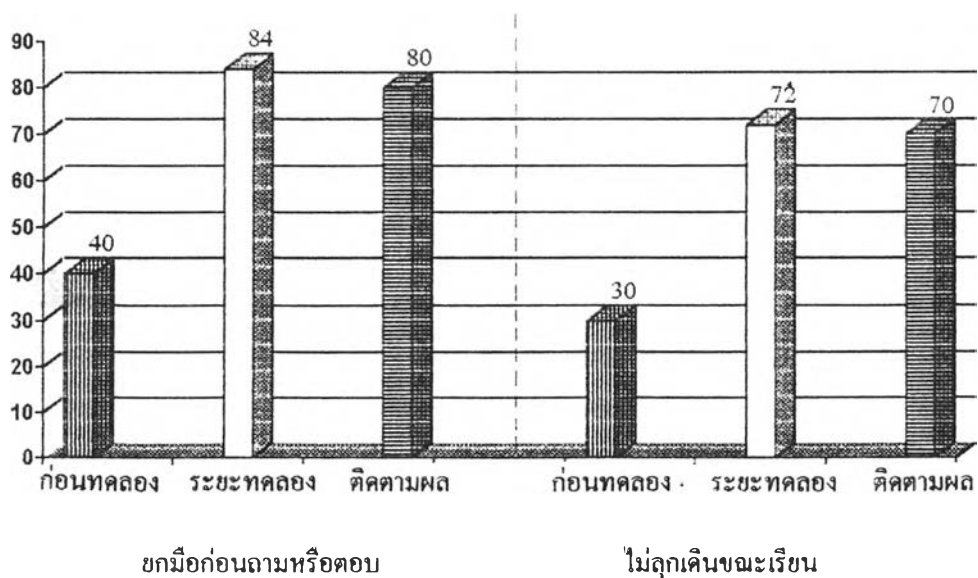

ภาพที่ 6 ค่าร้อยละของพฤติกรรมกรรมวิธีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 จำแนกตามพฤติกรรมในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่ม
 ทดลอง คนที่ 6

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

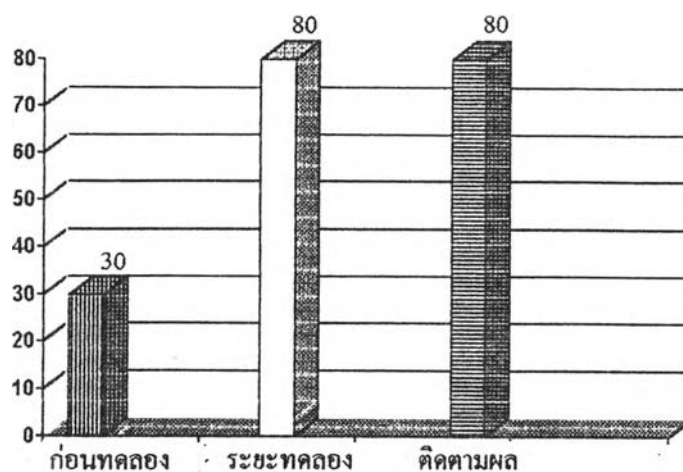

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำ

จากภาพที่ 6 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะเวลาทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มทดลองคนที่ 6 พบว่าค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำนวน 4 พฤติกรรม ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลองและระยะติดตามผล ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและทำงาน

ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

ยกมือก่อนถามหรือตอบ

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

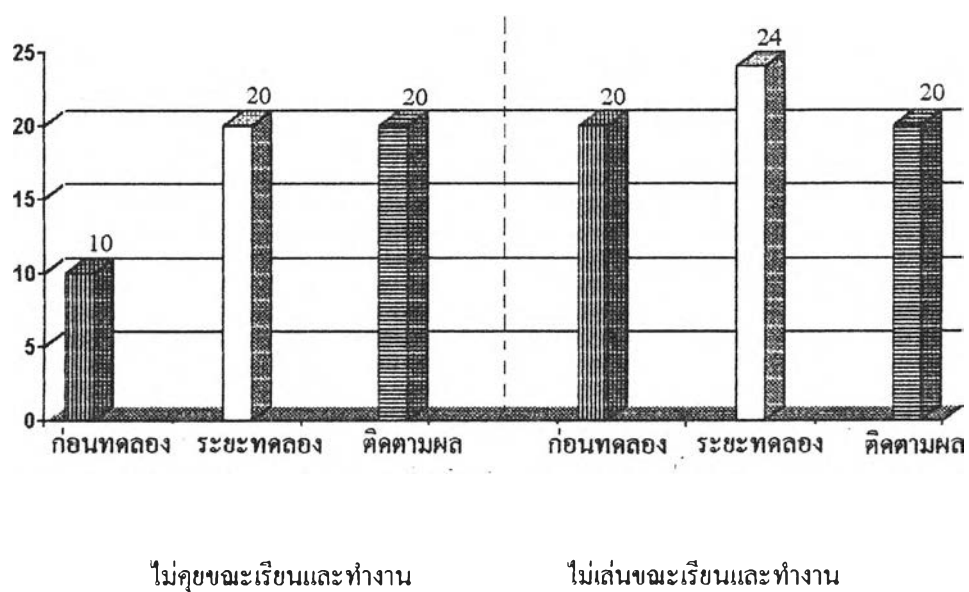
โดยที่ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่คุยขณะเรียนและทำงาน พฤติกรรมยกมือก่อนถามหรือตอบ มีค่าสูงสุด (ร้อยละ 84) ส่วนค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่เล่นขณะเรียนและทำงานมีค่าต่ำสุด (ร้อยละ 68)

สำหรับค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำ ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่า ระยะก่อนทดลอง ส่วนในระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะทดลอง

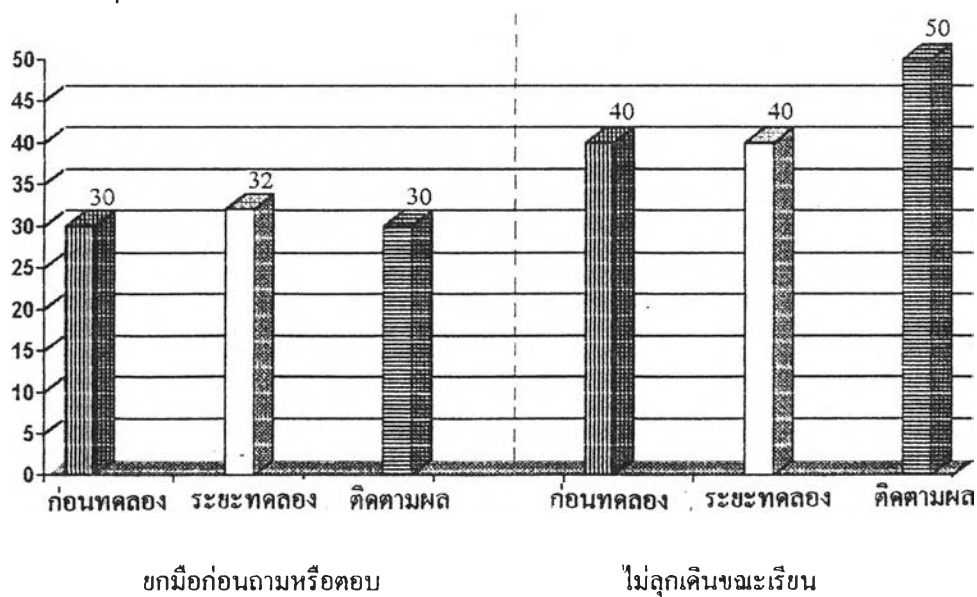

ภาพที่ 7 ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
จำแนกตามพฤติกรรมในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่ม
ควบคุม คนที่ 1

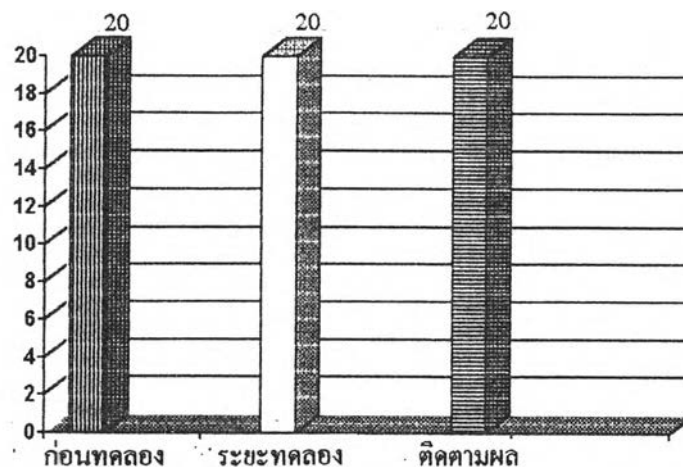
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ

จากภาพที่ 7 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มควบคุมคนที่ 1 พบว่าค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำนวน 2 พฤติกรรม ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง และในระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะก่อนทดลอง ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

ยกมือก่อนถามหรือตอบ

ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่คุยขณะเรียนและทำงาน ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง และในระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะทดลอง

ส่วนค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่ลุกเดินขณะเรียน ในระยะติดตามผลมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง และในระยะทดลองมีค่าเท่ากับในระยะก่อนทดลอง

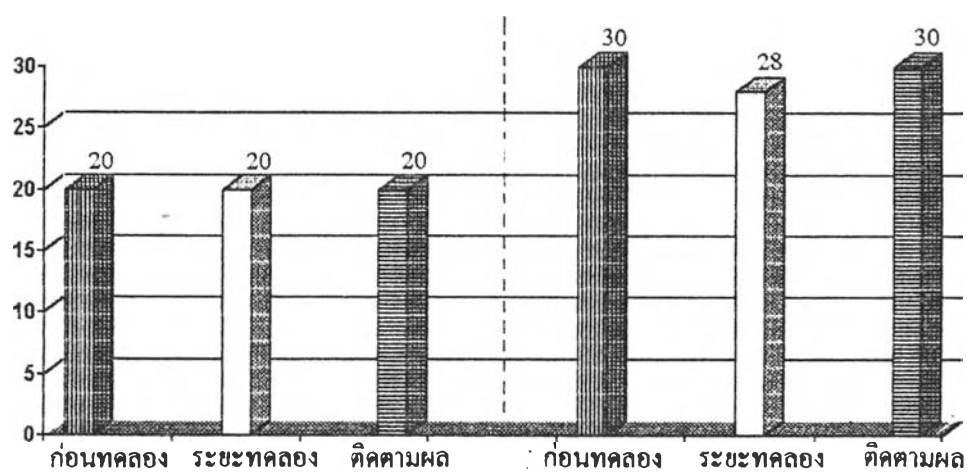
และค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ มีค่าเท่ากันทั้งในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 8 จำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมและค่าร้อยละของพฤติกรรมกรรมฐานในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนตามพฤติกรรมและรายบุคคล ในระลอกทดลอง ระลอกสอง และระลอกติดตามผลของนักเรียน
กลุ่มควบคุม คนที่ 2

ระดับ	ระลอกการทดลอง										ระลอกสอง																									ติดตามผล														
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ร้อยละ	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	ร้อยละ	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	ร้อยละ		
พฤติกรรม	0	1	0	0	0	0	0	1	0	20	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	20	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	20
ไม่คยขณะ เรียน/ทำงาน	0	0	0	0	1	0	0	1	0	30	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	1	0	28	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	30		
ไม่เอนขณะ เรียน/ทำงาน	0	0	0	0	1	1	0	1	0	40	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	40	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	30		
หมยก่อน บวมหรือตบ	1	0	0	0	1	0	0	1	0	40	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0	0	1	1	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	36	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	30			
ไม่คยเต็ม ขณะเรียน	0	0	0	0	1	0	0	1	1	30	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	28	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	30		
ไม่ทำงาน จนจนทำ																																																		

ภาพที่ 8 ค่าร้อยละของพฤติกรรมกรรมมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามพฤติกรรมในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มควบคุม คนที่ 2

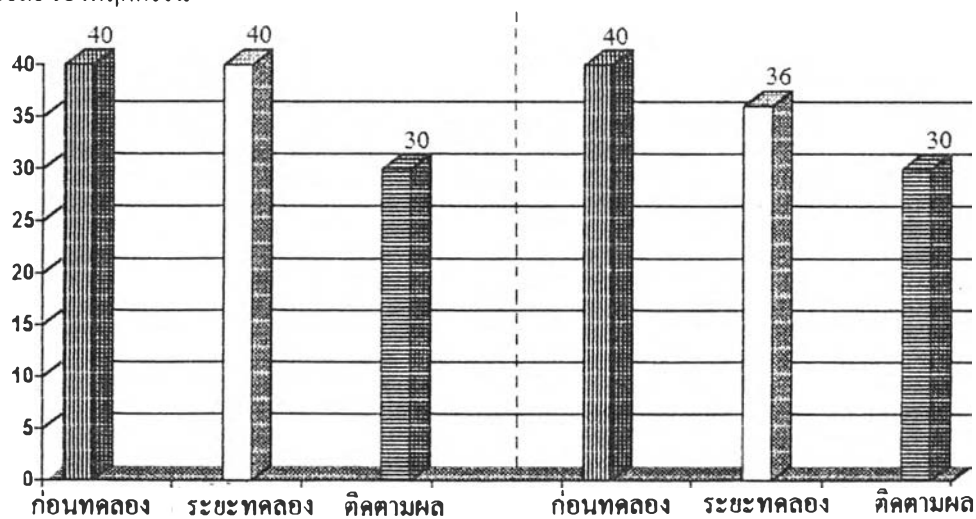
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและทำงาน

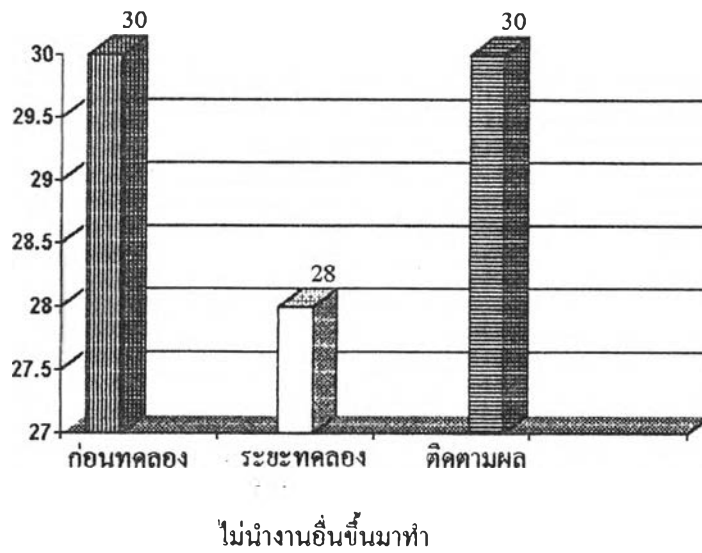
ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ยกมือก่อนถามหรือตอบ

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

จากภาพที่ 8 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มควบคุมคนที่ 2 พบว่าค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำนวน 2 พฤติกรรม ในระยะทดลองมีค่าต่ำกว่าระยะก่อนทดลอง และในระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะก่อนทดลอง ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

ไม่ทำงานอื่นขึ้นมาทำ

ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่คุยขณะเรียนและทำงาน มีค่าเท่ากันทั้งในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล

ค่าร้อยละของพฤติกรรมยกมือก่อนถามหรือตอบ ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะติดตามผล และระยะก่อนทดลองมีค่าเท่ากับระยะทดลอง

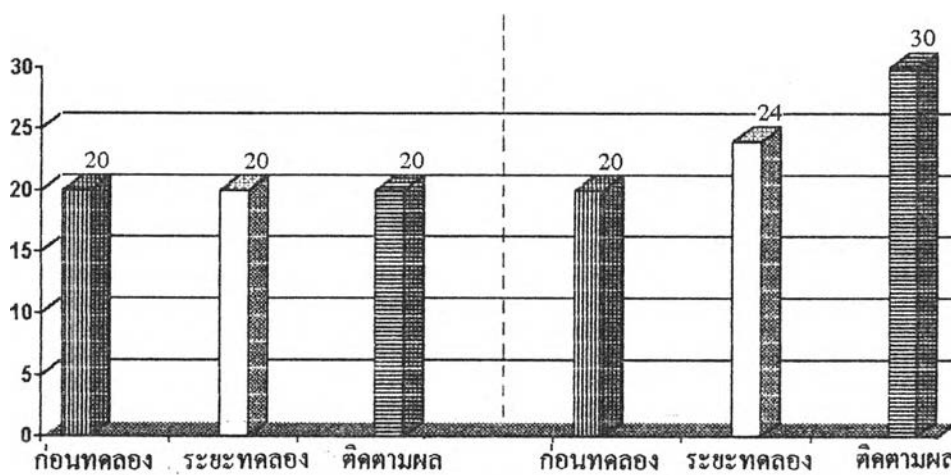
สำหรับค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่ลุกเดินขณะเรียนและทำงาน ระยะก่อนทดลองมีค่าสูงกว่าระยะทดลอง และระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะติดตามผล

ภาพที่ 9 ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามพฤติกรรมในระย่ก่อนการทดลอง ระย่ทดลอง และระย่ติดตามผลของนักเรียนกลุ่มควบคุม คนที่ 3

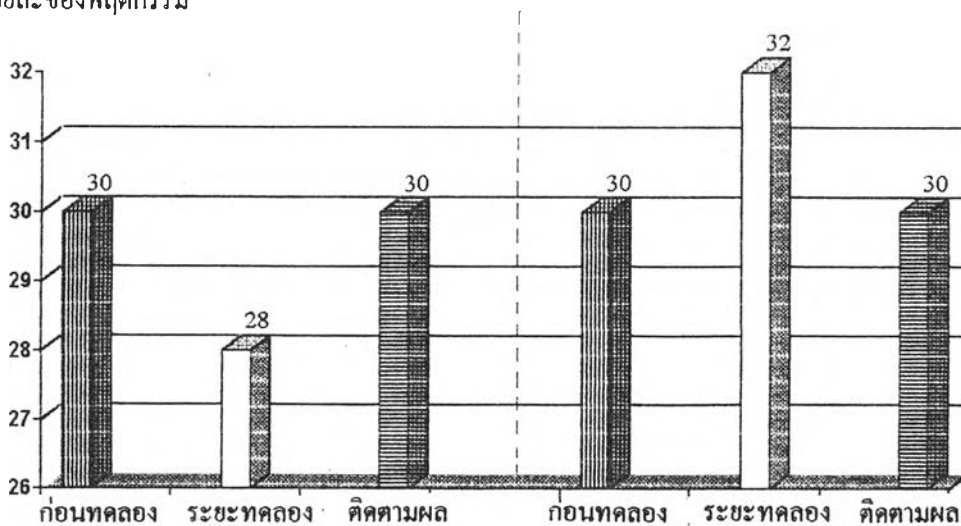
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและทำงาน

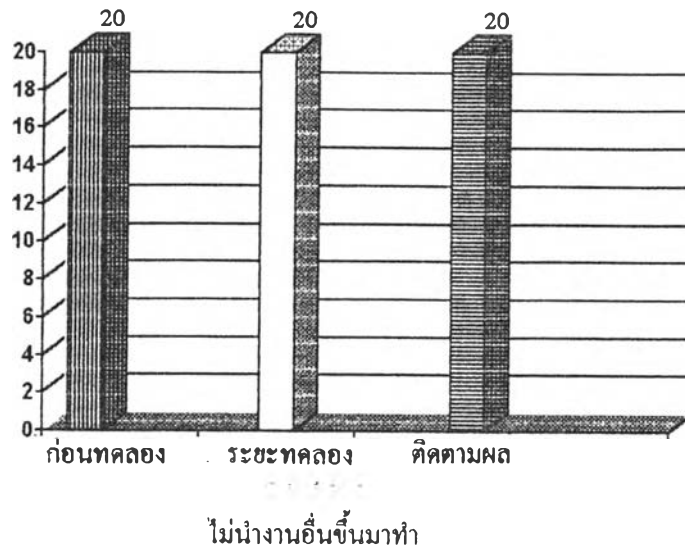
ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ขมื่อก่อนถามหรือตอบ

ไม่ถูกเดินขณะเรียน

จากภาพที่ 9 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะเวลาทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มควบคุมคนที่ 3 พบว่าค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำนวน 2 พฤติกรรม มีค่าเท่ากันทั้งในระยะก่อนทดลอง ระยะเวลาทดลอง และระยะติดตามผล ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและทำงาน

ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ

ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่ลุกเดินขณะเรียน ระยะเวลาทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง และระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะก่อนทดลอง

ค่าร้อยละของพฤติกรรมยกมือก่อนถามหรือตอบ ระยะเวลาทดลองมีค่าต่ำกว่าระยะก่อนทดลอง และระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะก่อนทดลอง

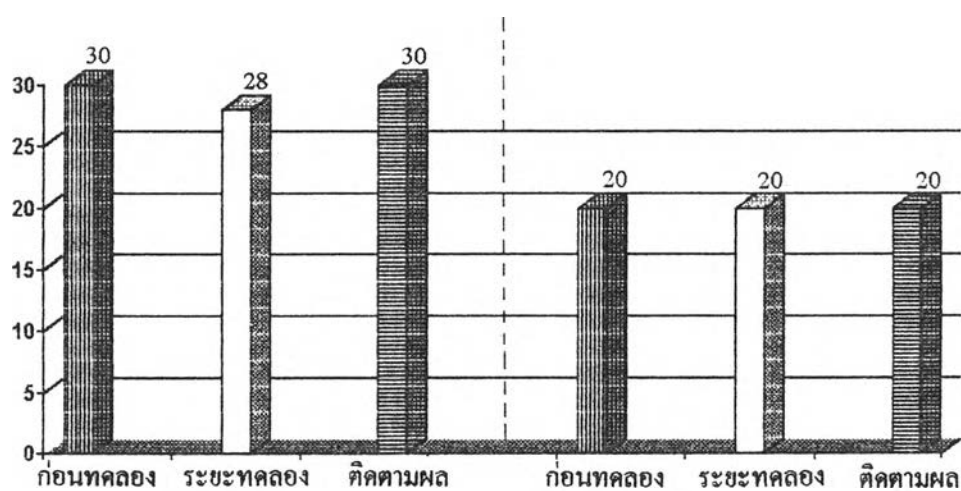
สำหรับค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน ระยะเวลาทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง และมีค่าต่ำกว่าระยะติดตามผล

ตารางที่ 10 จำนวนครั้งที่เกิดพฤติกรรมและค่าร้อยละของพฤติกรรมที่มีขึ้นในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนตามพฤติกรรมและรายบุคคล ในระลอกทดลอง ระลอกสอง และระลอกติดตามผลของนักเรียน
กลุ่มควบคุม คนที่ 4

ระยะ	ระลอกทดลอง										ระลอกสอง																									ติดตามผล													
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	ร้อยละ	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	ร้อยละ	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	ร้อยละ	
พฤติกรรม	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	30	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	28	0	0	1	0	1	0	0	0	0	1	30
ไม่คุยขณะเรียน/ทำงาน	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	20	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	20	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	20	
ไม่เล่นขณะเรียน/ทำงาน	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	30	0	1	1	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	1	32	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	30		
สนทนาก่อนถามหรือตอบ	1	0	0	0	1	0	0	1	0	1	40	1	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	0	0	1	0	1	40	1	0	0	0	1	0	0	0	0	1	30	
ไม่ลุกเดินขณะเรียน	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	20	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	20	0	1	1	0	0	1	0	0	0	0	30	
ไม่ทำงานอันสมควร																																																	

ภาพที่ 10 ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามพฤติกรรมในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มควบคุม คนที่ 4

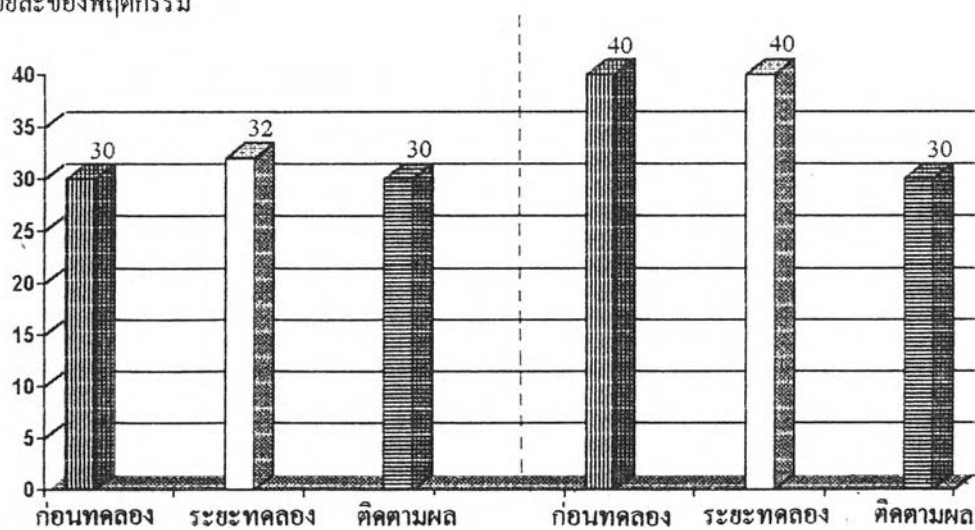
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่ลุกขณะเรียนและทำงาน

ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

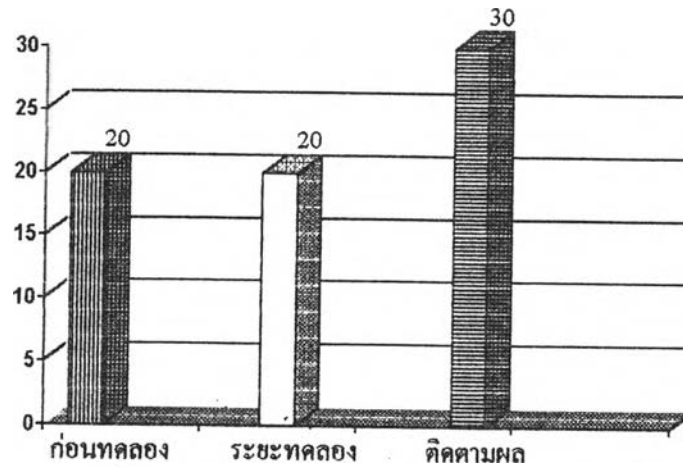
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ขมมือก่อนถามหรือตอบ

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ

จากภาพที่ 10 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มควบคุมคนที่ 4 พบว่า

ค่าร้อยละของพฤติกรรมยกมือก่อนถามหรือตอบ ระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง และระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะก่อนทดลอง

ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่คุยขณะเรียนและทำงาน ระยะทดลองมีค่าต่ำกว่าระยะก่อนทดลอง และระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะก่อนทดลอง

ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน มีค่าเท่ากันทั้งในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล

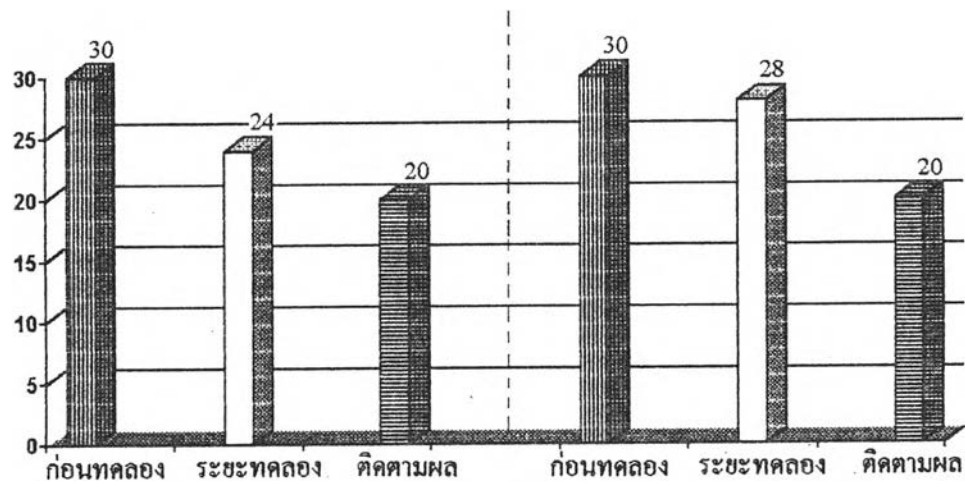
ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่ลุกเดินขณะเรียน ระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะติดตามผล และระยะก่อนทดลองมีค่าเท่ากับระยะทดลอง

ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ ระยะติดตามผลมีค่าสูงกว่าระยะทดลอง และระยะก่อนทดลองมีค่าเท่ากับระยะทดลอง

ภาพที่ 11 ค่าร้อยละของพฤติกรรมกรรมมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามพฤติกรรมในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มควบคุม คนที่ 5

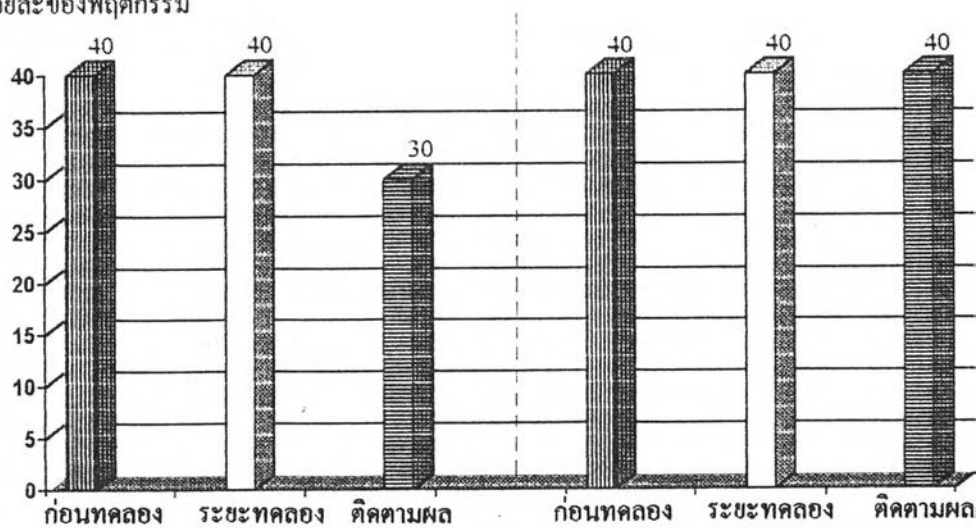
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและท

ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

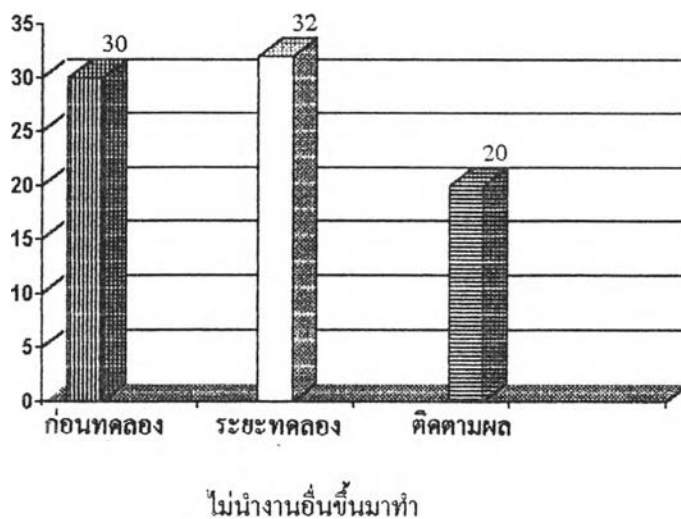
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ยกมือก่อนถามหรือตอบ

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

จากภาพที่ 11 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะเวลาทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มควบคุมคนที่ 5 พบว่าค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำนวน 2 พฤติกรรม ระยะก่อนทดลองมีค่าสูงกว่าระยะเวลาทดลอง และระยะเวลาทดลองมีค่าสูงกว่าระยะติดตามผล ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่คุยขณะ เรียนและทำงาน

ไม่เล่นขณะ เรียนและทำงาน

ค่าร้อยละของพฤติกรรมยกมือก่อนถามหรือตอบ ระยะเวลาทดลองมีค่าสูงกว่าระยะติดตามผล และระยะก่อนทดลองมีค่าเท่ากับระยะเวลาทดลอง

ค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่ลุกเดินขณะ เรียน มีค่าเท่ากันทั้งในระยะเวลาก่อนทดลอง ระยะเวลาทดลอง และระยะติดตามผล

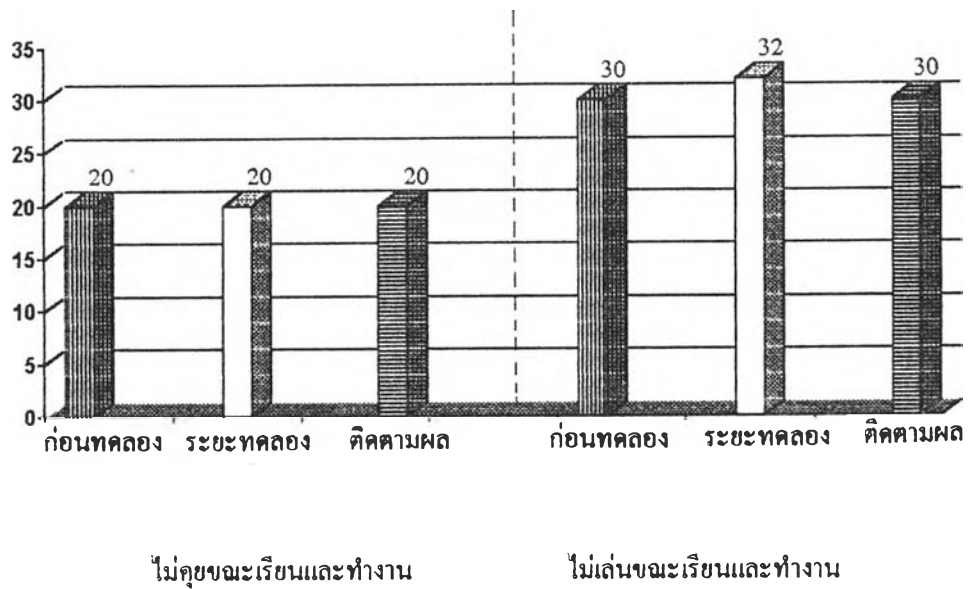
ส่วนค่าร้อยละของพฤติกรรมไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ ระยะเวลาทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง และระยะติดตามผล

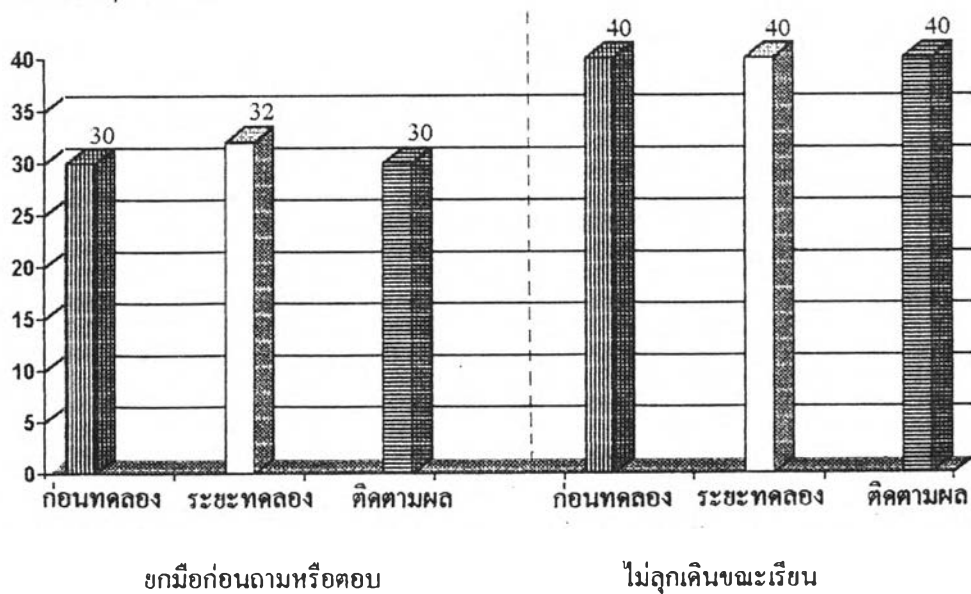

ภาพที่ 12 ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามพฤติกรรมในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มควบคุม คนที่ 6

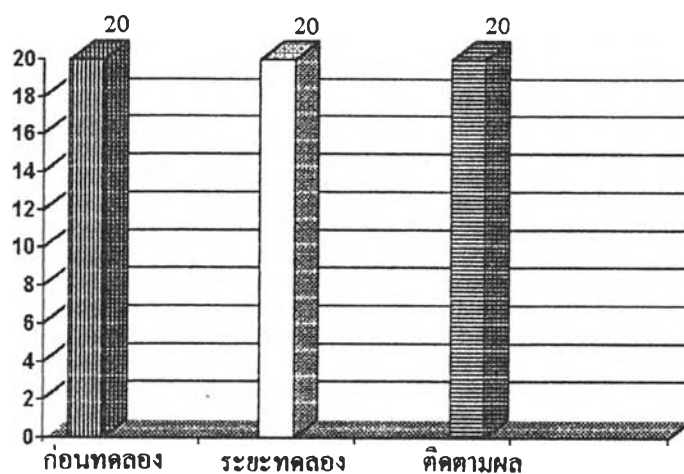
ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ค่าร้อยละของพฤติกรรม

ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ

จากภาพที่ 12 กราฟเปรียบเทียบค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียน จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียน กลุ่มควบคุมคนที่ 6 พบว่าค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำนวน 3 พฤติกรรม มีค่าเท่ากันทั้งในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล ได้แก่ พฤติกรรม

ไม่คุยขณะเรียนและทำงาน

ไม่ลุกเดินขณะเรียน

ไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ

ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำนวน 2 พฤติกรรม ระยะทดลอง มีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลอง และระยะติดตามผลมีค่าเท่ากับระยะก่อนทดลอง ได้แก่ พฤติกรรม ไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน

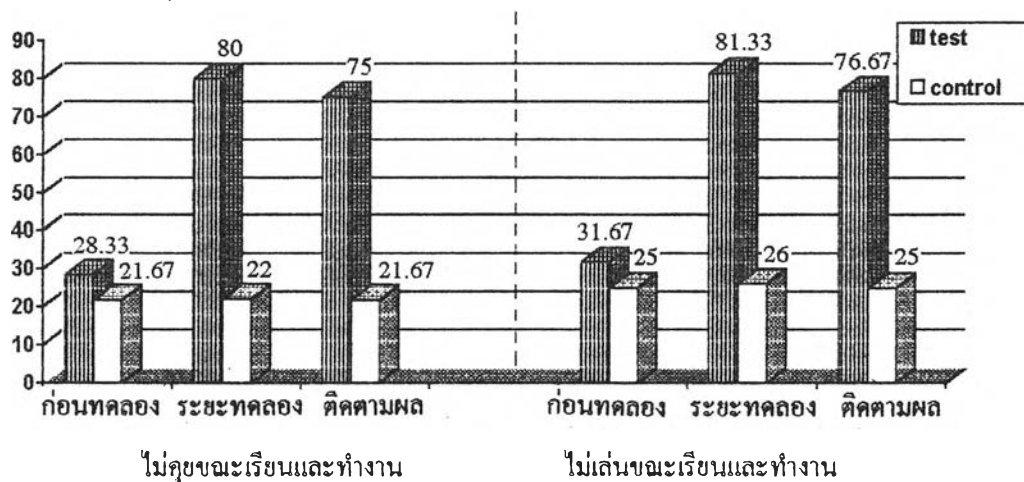
ยกมือก่อนถามหรือตอบ

ตารางที่ 13 ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

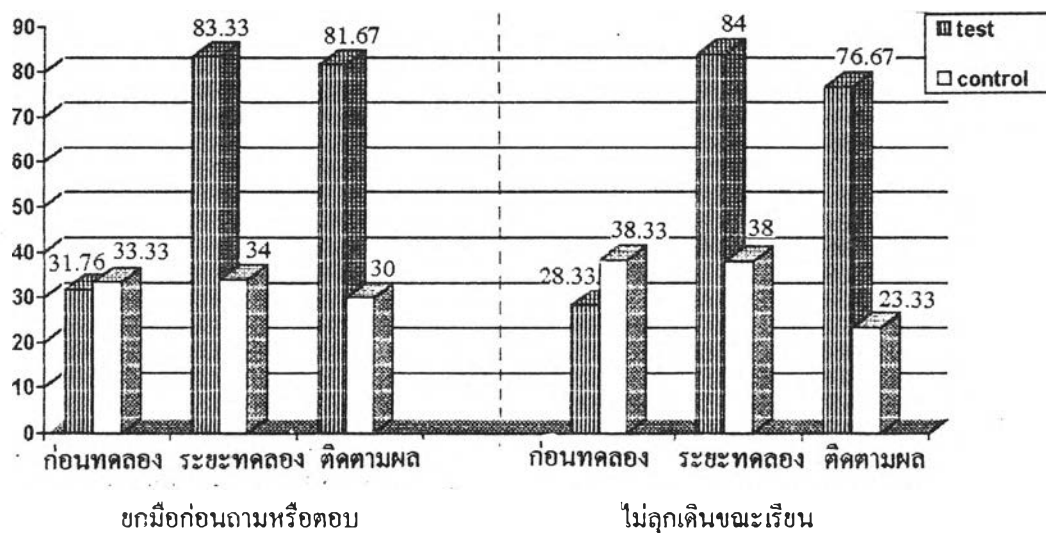
ระยะ		ระยะก่อนการทดลอง (A)						ค่าเฉลี่ย	ระยะทดลอง (B)						ค่าเฉลี่ย	ระยะติดตามผล (F)						ค่าเฉลี่ย
พฤติกรรม	ตอนที่ กลุ่ม	1	2	3	4	5	6		1	2	3	4	5	6		1	2	3	4	5	6	
ไม่คุยขณะเรียน และทำงาน	ทดลอง	40	30	30	40	30	30	28.33	92	84	80	72	68	84	80	80	80	80	70	60	80	75
	ควบคุม	10	20	20	30	30	20	21.67	20	20	20	28	24	20	22	20	20	20	30	20	20	21.67
ไม่เล่นขณะเรียน และทำงาน	ทดลอง	40	20	20	30	40	20	31.67	96	88	76	80	80	68	81.33	90	80	70	80	80	60	76.67
	ควบคุม	20	30	20	20	30	30	25	24	28	24	20	28	32	26	20	30	30	20	20	30	25
ยกมือก่อนถาม หรือตอบ	ทดลอง	30	30	40	30	20	40	31.76	92	80	92	80	72	84	83.33	90	80	90	80	70	80	81.67
	ควบคุม	30	40	30	30	40	30	33.33	32	40	28	32	40	32	34	30	30	30	30	30	30	30
ไม่ลุกเดินขณะ เรียน	ทดลอง	30	30	30	20	30	30	28.33	96	92	88	72	84	72	84	80	90	80	60	80	70	76.67
	ควบคุม	40	40	30	40	40	40	38.33	40	36	32	40	40	40	38	50	30	30	30	40	40	36.67
ไม่นำงานอื่น เข้ามาทำ	ทดลอง	40	20	20	30	20	30	26.67	84	84	72	92	72	80	80.67	70	80	70	90	70	80	76.67
	ควบคุม	20	30	20	20	30	20	23.33	20	28	20	20	32	20	23.33	20	30	20	30	20	20	23.33

ภาพที่ 18 ภาพรวมแสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำแนกตามพฤติกรรมในระยะก่อนการทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

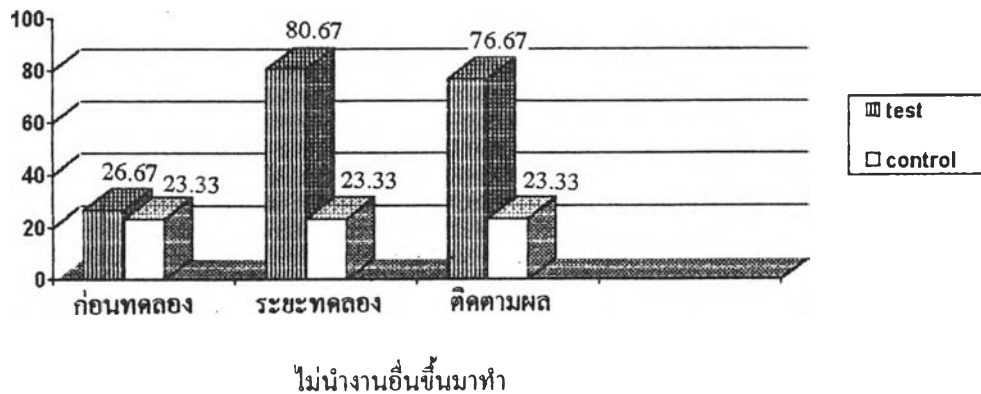
ค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรม

ค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรม

ค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรม

จากภาพที่ 13 กราฟเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนจำแนกตามพฤติกรรม ในระยะก่อนทดลอง ระยะเวลาทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนทุกพฤติกรรมของกลุ่มทดลอง ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลองและระยะติดตามผล และสูงกว่ากลุ่มควบคุม

และพบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมการมีวินัยในชั้นเรียนของกลุ่มควบคุมจำนวน 3 พฤติกรรมได้แก่พฤติกรรมไม่คุยขณะเรียนและทำงาน พฤติกรรมไม่เล่นขณะเรียนและทำงาน พฤติกรรมยกมือก่อนถามหรือตอบ ในระยะทดลองมีค่าสูงกว่าระยะก่อนทดลองและระยะติดตามผล

ค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมไม่ลุกเดินขณะเรียน ระยะก่อนทดลองมีค่าสูงกว่าระยะทดลอง และระยะติดตามผล

ค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำ มีค่าเท่ากันทั้งในระยะก่อนทดลอง ระยะทดลอง และระยะติดตามผล

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอุราภรณ์ สุจริตจันทร์ เกิดวันที่ 2 กรกฎาคม 2507 ที่กรุงเทพมหานคร ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (คบ.) จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 และได้ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา สาขาจิตวิทยาการปรึกษา ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2534 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ (ฝ่ายประถม) เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

